

Οι **Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 2024** πραγματοποιούνται μεταξύ 1-3 Νοέμβρη, στο θέατρο της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ), στην Αθήνα.

Το φεστιβάλ γίνεται στο πλαίσιο της 22ης ετήσιας συνάντησης των μελών του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ). Πρόθεση της διοργάνωσης είναι να παρουσιαστούν οι σύγχρονες τάσεις της ηλεκτροακουστικής / ακουσματικής μουσικής στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Το φεστιβάλ πραγματοποιείται αδιαλείπτως από το 2002 και αποτελεί ένα από τα μακροβιότερα φεστιβάλ ηλεκτροακουστικής μουσικής διεθνώς.

Κατα τη διάρκεια των 3 ημερών του φεστιβάλ, θα γίνουν 14 συναυλίες και θα παιχτούν συνολικά 76 έργα. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει έργα σταθερού μέσου -ανάμεσα τους τα 13 οκταφωνικά- έργα για βίντεο, έργα που συνοδεύονται από ζωντανή εκτέλεση σε αναλογικά ηλεκτρονικά, σύστημα υπολογιστή, ακουστικά όργανα ή φωνή, καθώς και ηχητικές εγκαταστάσεις. Όπως κάθε χρόνο, έχει προγραμματιστεί μια συναυλία με έργα από την Διεθνή Συνομοσπονδία Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (CIME/ICEM). Το πρόγραμμα περιλαμβάνει μια συναυλία για κοντραμπάσο, σταθερό μέσο και ηλεκτρονικά με ερμηνευτή τον Χάρη Παζαρούλα, όπου ανάμεσα σε άλλα θα παρουσιασθεί και το έργο *En Pyri* του Στέφανου Βασιλειάδη (1933-2004). Τα έργα θα παρουσιασθούν με ορχήστρα ηχείων περιμετρικά του κοινού.

εκ μέρους του ΔΣ του ΕΣΣΗΜ,
Νικόλας Βαλσαμάκης

Συντελεστές

Στέλιος Γιαννουλάκης, Μηνάς Εμμανουήλ, Θάνος Πολυμενέας-Λιοντήρης, Φίλιππος Θεοχαρίδης, Νικόλας Βαλσαμάκης

Υποστήριξη

Το φεστιβάλ υποστηρίζεται από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, το Εργαστήριο Ηλεκτροακουστικής Μουσικής Έρευνας και Εφαρμογών (ΕΡΗΜΕΕ) του τμήματος Μουσικών Σπουδών (Ιόνιο Πανεπιστήμιο) και το τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής (ΕΛΜΕΠΑ)

Οργάνωση

Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ)

Παρασκευή 1/11/2024

Συναυλία A1 - 18.00

- Νίκος Πυρομάλης *Άπιλο* (2024) 5.19
Θεόδωρος Χιωτίδης *Reflections* (2023) 4.06
Μαριέττα Καββαδία *Butterfly* (2018) 4.46
Μυρτώ Κοκκίνου *Tomorrow, 11.00* (2022) 6.35
Ανδριάννα Παναγιωτάκη *Βιομηχανικοί Ήχοι, Οργανικοί Ψίθυροι* (2022) 5.16
Ιωάννης Καράλης *Glitchwave Study 1-618* (2024) 4.06
Βαλεντίνα Φαραντούρη *Plankton* (2024) 5.00
Γεωργία Μανταλιά *[[HYDRA]x[JAW]]* (2024) 5.30
Ταξιάρχης Διαμαντόπουλος *CityScape 3.0* (2024) 8.32

Συναυλία A2 - 19.10

- Φοίβος-Άγγελος Κόλλιας *And if...* (2014) 5.31
Δημήτρης Ταλαρούγκας *Transitional Objects* (2024) 8.00
Βίκτωρ Μαστέλα *Σβούρες* (2023) 8.00
Νίκος Χαριζάνος *Perhaps an Irrational Dialogue Between Past and Present* (2024) 7.30
Μανώλης Μανουσάκης *Ether Listening the Unheard* (2023) 14.00
Επαμεινώνδας Φασσιανός *Airplane Symphony* (2024) 7.52

Συναυλία A3 - 20.30

- Ανδρέας Μονόπωλης *MoCM live electronics* (2024) 13.00
Άντυ Δήμα, Moira Lavelle *Heat Wave* (2024) 10.00
Κώστας Στρατουδάκης *The Broken* (2024) 8.00
Γ.Παναγιώτου, J.Walker *Confronting Silence* (2024) 12.50

Συναυλία A4 - 21.40

- Δημήτρης Μπάκας *Απόλυτη Συνέχεια* (2011) 14.44
Θάνος Πολυμενέας - Λιοντήρης MPK (2006) 12.00
Νεφέλη Σταματογιαννοπούλου *Το Σφραγείο* (2021) 12.00
Στέφανος Βασιλειάδης *Εν Πυρί* (1973) 17.30
Κοντραμπάσσο. Χάρης Παζαρούλας
-

Σάββατο 2/11/2024

Συναυλία B1 - 18.00

- Παύλος Κουτσέλος *Rack* (2024) 7.27
Μαριλού Θεολογίτη *La Media Luna* (2024) 5.15
Νίκος Μπασκόζος *There is No Authority but Yourself But There is No Self* (2024) 4.36
Χρήστος Χρυσόπουλος *Radio Sessions* (2020) 6.03
Στέλλα Μαρκίδη *Humming Variations* (2024) 5.30
Χρυσάνθος Χριστοδούλου *Night Shift* (2024) 06.18
Γεωργία Σπυριδοπούλου *Triggits Πρωτογενής Αναβίωση* (2024) 13.22
Μάνος Μπρατσόλης *S100 with Granular Dialogue* (2024) 4.01

Συναυλία B2 - 19.10

- Cristónão Almeida *Estudo Acúsmático* (2023) 7.20
Otto Iivari *Weightless* (2023) 7.14
Andrew Lewis *Two Lakes* (2023) 10.09
Jorge Moncada *Leo's Somnium* (2020) 10.22
Todor Todoroff *Kinetic Reflections* (2023) 11.31
Francis Dhomont *Here and There* (2003) 10.08

Συναυλία B3 - 20.30

- Στέλιος Γιαννουλάκης *Διαπραγματεύσεις Θορύβου* (2024) 12.00
Γεωργία Καλοδίκη *Space Dream* (2023) 6.22
Γεωργία Σπυροπούλου *Vocalscapes on Walt Whitman* (2014) 14.00
Θεόδωρος Λώτης *Voices* (2023) 10.36
Α.Λουφόπουλος, Μ.Κορκοκίου *59 Winds* (2003) 07.30

Συναυλία B4 - 21.40

- Παναγιώτης Κόκορας *Mutation* (2015) 8.20
Κατερίνα Τζεδάκη *By the River* (2024) 12.00
Νικόλας Βαλσαμάκης *Ionisations* (2024) 9.00
Δημήτρης Σάββα *Spacing In* (2024) 8.17
Α.Μνιέστρης, S.Sarchi *Naturae / Continua part 3* (2024) 9.03

Συναυλία B5 - 23.00

- Ορχήστρα Της Θάλασσας *Είκοσι Χιλιάδες Χελώνες* (2024) 13.00
Jam Session
-

Κυριακή 3/11/2024

Συναυλία Γ1 - 18.00

- Ευγένιος Τρυφωνιδης *Δύναμη του Χ Εαυτού* (2024) 5.08
Εύα Ατματζίδου *Μινιατούρα 6* (2024) 5.43
Γιώργος Χανός *Glossophobia* (2024) 8.38
Αποστόλης Αρμάγος *Γένεσις* (2024) 8.06
Φώτης Ροβολής *Τελεοστ* (2024) 5.59
Στέφανος Ζαφειριάδης *Sections of a Guitar Portrait* (2023) 12.10
Γ.Καζάνας, Χ.Ιωαννόπουλος *Στη Σωφρονιστική Αποικία, του Franz Kafka* (2024) 05.27

Συναυλία Γ2 - 19.10

- Άγγελος Θωμάς Καρελιάς *Συμπληγάδες* (2024) 6.05
Βασιλική Αεγάκη *Leaning Together* (2024) 5.00
Αγάπη Ζάρδα *Unbalanced Cycles* 6.03
Μαρία Τσιαντούλα *Νέμεση* (2020) 6.23
Λουκάς Μεσσηνέζης *Upstream (the Seine)* (2023) 5.38
Μάριος Μόρας *Components Of A Concrete Nature (v2)* (2024) 4.21
Στέλιος Ζουμαδάκης *Κρουμμένο* (2024) 6.36
Στέλιος Τσίλογλου-Ιγνατιάδης *Bardo* (2024) 12.00

Συναυλία Γ3 - 20.30

- Θανάσης Επιτήδειος *reSonnaissance* (2024) 10.00
Γιώργος Στεφάτος *Notitia* (2024) 7.00
Λευτέρης Παπαδημητρίου *Metallic Rhizome* (2023) 8.19
Δημήτρης Μπαρνιάς *Tuning with Ether* (2024) 13.00
Δημήτρης Καραγεώργος *SMF24* (2024) 4.00
Σπ.Πολυχρονόπουλος, Γ.Αναστασάκης *Nyfida #4* (2024) 8.30

Συναυλία Γ4 - 21.40

- Ορέστης Καραμανλής *Έλξεις [κλισέ]* (2020) 5.04
Στέλιος Μανουσάκης *Why is Why of No Stranger* (2014) 13.34
Βασίλης Ρούπας *Hot Summer Night Revisited* (2017, 2024) 10.00
Ανάργυρος Δενιόζος *It's So Quiet (#2)* (2024) 22.17
-

Ηχητικές Εγκαταστάσεις

Φίλιππος Θεοχαρίδης *Μπο* (2024)
Γιώργος Μιζήθρας *Radio Crawler* (2022)
Θανάσης Επιτήδειος *iNature* (2024)

Νίκος Πυρομάλης - Άτιτλο (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.19

Το έργο αυτό αποτελεί μια σπουδή στο πλαίσιο του εργαστηρίου πολυμέσων της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας, αναδεικνύοντας την αίσθηση του ανθρώπου που χάνεται μέσα στην ίδια του την πόλη, σαν ένας μετανάστης χωρίς ρίζες σε γνώριμα, αλλά πλέον αποξενωμένα τοπία. Χρησιμοποιώντας αφηρημένες, μη αναγνωρίσιμες ηχητικές υφές, η πόλη γίνεται μια φανταστική κατασκευή που σβήνει τα όρια του πραγματικού. Οι ήχοι δεν αντανακλούν τον γνώριμο αστικό χώρο, αλλά παραμορφώνουν και επαναπλάθουν την εμπειρία της πόλης σε έναν τόπο άγνωστο και εσωτερικό. Κάθε ηχητικός παλμός, αντί για καθαρό σημείο αναφοράς, λειτουργεί σαν θραύσμα από κάτι που δεν μπορείς να εντοπίσεις.

Ο **Νίκος Πυρομάλης** γεννήθηκε σε μια επαρχιακή πόλη της Ελλάδας. Από μικρός, εργάστηκε ως αχθοφόρος, αποκτώντας πολύτιμες εμπειρίες που τον βοήθησαν να κατανοήσει καλύτερα τη ζωή και τους ανθρώπους γύρω του. Στη συνέχεια, αποφάσισε να ακολουθήσει την καλλιτεχνική του κλίση και παράλληλα φοίτησε για δύο χρόνια στη συντήρηση έργων τέχνης και στις Καλές Τέχνες στην Αθήνα, ειδικευόμενος στη γλυπτική. Εκτός από τη γλυπτική, ο Νίκος έχει έντονο ενδιαφέρον για την ηλεκτροακουστική μουσική. Συνθέτει μικρές σπουδές, τις οποίες ενσωματώνει στις πολύμορφες εγκαταστάσεις του, δημιουργώντας έτσι μια μοναδική αλληλεπίδραση μεταξύ τέχνης και ήχου. Οι εγκαταστάσεις του χαρακτηρίζονται από την καινοτομία και την επιθυμία του να εξερευνήσει νέες μορφές έκφρασης.

Θεόδωρος Χιωτίδης - Reflections (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.06

Το reflections αποτελεί μια ηχητική εξερεύνηση του αστικού περιβάλλοντος, φτιαγμένο από ακατέργαστους, μηχανικούς ήχους κινητήρων και ηχογραφήσεις της πόλης. Ήθελα να αποτυπώσω τον ρυθμό της καθημερινότητας, μεταμορφώνοντας τον βόμβο της κυκλοφορίας, το βουητό των μηχανών και τον παλμό της πόλης σε ένα μουσικό τοπίο. Είναι μια απόπειρα να αναδειχθούν οι ήχοι που συνήθως αγνοούμε, παρουσιάζοντάς τους σε ένα νέο πλαίσιο και προσκαλώντας τον ακροατή να ανακαλύψει μια διαφορετική ακουστική εμπειρία από τον θόρυβο της πόλης και των μηχανών.

Θεόδωρος Χιωτίδης. Απόφοιτος τμήματος γραφιστικής σχολής καλλιτεχνικών σπουδών Αθηνών, φοιτητής Ανώτατης σχολής Καλών Τεχνών.

Μαριέττα Καββαδία - *Butterfly* (2018)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.46

Το «Butterfly» είναι ένα ακουστικό περίβλημα που αγκαλιάζει τον ακροατή και τον βυθίζει μέσα στα χρώματα και τις υφές της αϋπνίας. Ο ήχος, πότε αρμονικός και μελωδικός, πότε τραχύς, ενοχλητικός και άνισος, σέρνεται από σκέψη σε σκέψη και μάς φυλακίζει μέσα στην κάτοψη του άπνου κρεβατιού. Για την υλοποίηση της μουσικής αφήγησης συλλέχθηκαν δείγματα ήχων από την βιβλιοθήκη «Freesound» και επεξεργάστηκαν, με διαισθητική προσέγγιση και δόμηση αυτοσχεδιασμού, στο πρόγραμμα ψηφιακής επεξεργασίας ήχου «Audacity».

Η **Μαριέττα Καββαδία** γεννήθηκε το 1981 στην Αθήνα. Έχει σπουδάσει αρχιτεκτονική στο Kent Institute of Art & Design στην Αγγλία και είναι διπλωματούχος Αρχιτέκτων Μηχανικός από το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Είναι απόφοιτος του τμήματος εικαστικών τεχνών της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας και ολοκληρώνει το ΠΜΣ «Ψηφιακές Μορφές Τέχνης». Μέσα από την παρατήρηση επικεντρώνεται στο πάσχον σώμα, προσπαθώντας να βρει τον λόγο του μέσα στον εικαστικό χώρο. Κύριο μέσο της δουλειάς της είναι το βίντεο.

Μυρτώ Κοκκίνου - *Tomorrow, 11.00* (2022)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.35

Εκκινώντας από μια ανάγκη ηχητικής αποτύπωσης του τρόπου λειτουργίας της μνήμης, το έργο συνδυάζει ηχοχρωματικά αλλοιωμένα μελωδικά μέρη μαζί με ψηφιακούς ήχους που εκτελούνται σε διαφορετικές ταχύτητες. Στόχος είναι η σύνθεση μιας αφήγησης γύρω από τις πολλαπλές αλληλοδιδασίες μεταξύ παρόντος και παρελθόντος.

Η **Μυρτώ Κοκκίνου** είναι κινηματογραφίστρια και καλλιτέχνης πολυμέσων. Σπούδασε Θέατρο στην Αθήνα και Κινηματογράφο στο Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτή την περίοδο ολοκληρώνει το μεταπτυχιακό της στις Ψηφιακές Μορφές Τέχνης στην ΑΣΚΤ. Εργάζεται ως βιντεογράφος, βοηθός σκηνοθέτη και μοντέρ. Έχει επίσης σχεδιάσει και υλοποιήσει εργαστήρια κινηματογράφου και θεάτρου για παιδιά, ενήλικες και ευάλωτες ομάδες. Το δικό της έργο εστιάζει στο «ανοίκειο», τη μνήμη και τις τεχνικές ανοικείωσης στα ψηφιακά μέσα.

Ανδριάνα Παναγιωτάκη - *Βιομηχανικοί Ήχοι, Οργανικοί Ψίθυροι* (2022)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.16

Το έργο φανερώνει τη σχέση μεταξύ των ήχων που έχουν δημιουργηθεί σε ένα βιομηχανικό περιβάλλον και των ήχων που έχουν προέλθει από τη φύση. Η συνύπαρξη αυτών των δύο κόσμων αναπτύσσεται στην ηχητική σύνθεση μέσω μιας ομαλής μετάβασης από το

βιομηχανικό στο οργανικό, δείχνοντας κυρίως τις αντιθέσεις, αλλά και τις ομοιότητες που μπορούμε να διακρίνουμε μεταξύ τους.

Ανδριάνα Παναγιωτάκη. Γεννήθηκε το 1999 στην Αθήνα και φοίτησε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών. Τα κύρια μέσα ενασχόλησης για την υλοποίηση των έργων είναι η γλυπτική και το σχέδιο, και πειραματίζεται κυρίως με τις ηχητικές συνθέσεις και εγκαταστάσεις. Τα έργα πραγματεύονται μια συνεχόμενη αναζήτηση της ισορροπίας μεταξύ του ανοίκειου και του γνώριμου, του παρελθόντος και του μέλλοντος, του περιβάλλοντος και της κοινωνίας. Κεντρικοί άξονες και επιρροές της δημιουργικής διαδικασίας αποτελούν η λογοτεχνία, το θέατρο και η μυθολογία.

Ιωάννης Καράλης - *Glitchwave Study 1-618* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.06

Έρωτας και Θάνατος, Χάος και Τάξη. Μια ηχητική αφήγηση από κατακερματισμένα συναισθήματα, μύθους προέλευσης και σήματα πραγματικότητας, που γεννήθηκαν από αυτοσχέδια όργανα καμπύλωσης κυκλωμάτων και αστικές ηχογραφήσεις.

Ο **Ιωάννης Καράλης** είναι καλλιτέχνης και σχεδιαστής διαδραστικών μέσων με έδρα τον Πειραιά. Ο κύριος όγκος της δουλειάς του αφορά διαδραστικές εγκαταστάσεις, οπτικοακουστικά έργα, ζωντανές βιντεοπροβολές και διαδικτυακές διαδραστικές πλατφόρμες. Η τέχνη και ο σχεδιασμός χρησιμοποιούνται ως εργαλεία για την απόκτηση και μετάδοση γνώσης, καθώς και για τη διεύρυνση ή την αλλαγή της αντίληψης και της συνείδησης του κοινού. Το μέσο είναι δευτερεύον.

Βαλεντίνα Φαραντούρη - *Plankton* (2024)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 5.00

Το έργο *Plankton* είναι μια πολυκάναλη ηχητική εγκατάσταση που εξερευνά τη συνένωση των οργανικών και τεχνητών κόσμων, συνδυάζοντας ήχους που παράγονται από μηχανές με ποιότητες από υποβρύχια περιβάλλοντα. Χρησιμοποιεί στοιχεία από την υποβρύχια ζωή και μηχανικούς ήχους. Η σύνθεση ταλαντεύεται μεταξύ σιωπής και έντασης. Ο ακροατής βυθίζεται σε μια ηχητική μήτρα, όπου η αλληλεπίδραση της μηχανικής ακρίβειας και της οργανικής τυχαιότητας γεννά μια δυναμική, εξελισσόμενη εμπειρία.

Βαλεντίνα Φαραντούρη. Αυτή τη περίοδο ολοκληρώνω το μεταπτυχιακό «Ψηφιακά Μέσα», της Καλών Τεχνών, έχοντας πρώτο πτυχίο ως αρχιτέκτονας στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Έχω συμμετάσχει σε διάφορες εκθέσεις και σχεδιασμούς εκθεσιακών χώρων όπως. Συμμετοχή στο Innovation, Tech & Culture Summer School, που οργανώθηκε από τους Onassis ONX, το διεθνές πρόγραμμα νέων μέσων και ψηφιακού πολιτισμού του Ιδρύματος

Ωνάση, και το ACE (Athens Center for Entrepreneurship & Innovation) του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΟΠΑ), Ελλάδα, με το πρρότζεκτ Aifora στην κατηγορία Fashion (2024). Συμμετοχή στην έκθεση ADAF Athens Digital Arts Festival, «Techno-scene», Ελλάδα, Με την εγκατάσταση “Transitions” στην κατηγορία Digital Print (2024).

Γεωργία Μανταλιά - *[[HYDRA]x[JAW]]* (2024)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 5.30

Το *[[HYDRA] x [JAW]]* είναι ένας πειραματισμός που συνδυάζει ψηφιακά και φυσικά ηχητικά στοιχεία. Χρησιμοποιώντας δύο παλαιότερες συνθέσεις, το έργο επιδιώκει να δημιουργήσει ένα νέο ενδιαμέσο περιβάλλον, το οποίο εξερευνά την αλληλεπίδραση των διαφορετικών ακουστικών στοιχείων.

Η **Γεωργία Μανταλιά** αποφοίτησε τον Ιούνιο του 2022 από το Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας στην Ελλάδα και σήμερα κάνει το μεταπτυχιακό της στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας στο τμήμα Ψηφιακών Τεχνών. Κεντρικός άξονας του έργου της, είναι ο πειραματισμός με ψηφιακά μέσα τα οποία συνομιλούν με κατασκευές στο χώρο. Βασικός στόχος της εικαστικής της έρευνας είναι η μελέτη της σχέσης μεταξύ αναλογικού και ψηφιακού χώρου, μελετώντας αποτελέσματα τα οποία προκύπτουν κατά τη μεταφορά πληροφορίας μεταξύ των δύο περιβαλλόντων.

Ταξιάρχης Διαμαντόπουλος - *CityScape 3.0* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.32

Το *CityScape 3.00* αποτελεί συνέχεια μιας σειράς αστεικών τοπίων που ξεκίνησαν στα τέλη της δεκαετίας του 2010. Ηχητικές πηγές από οικιακές συσκευές, εργαλεία, βιομηχανικές μηχανές αλλά και το υγρό στοιχείο, αυτούσιες ή επεξεργασμένες σε μια post-concrete λογική, συνθέτουν φαντασιακά τοπία, εν δυνάμει ηχητικούς χώρους του άστεως.

Ο **Ταξιάρχης Διαμαντόπουλος** διδάσκει Ηχητική Σύνθεση στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Έχει ιδιαίτερο ατομικό και συλλογικό συγγραφικό έργο στην ελληνική βιβλιογραφία στα αντικείμενα της Σύνθεσης Ήχου, της Μουσικής με Υπολογιστή και της Ηλεκτρονικής Μουσικής. Το καλλιτεχνικό και ερευνητικό του ενδιαφέρον εστιάζεται στον Ηχητικό Χώρο.

Φοίβος-Άγγελος Κόλλιας - *And if...*(2014)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.31

Και αν... είναι το τρίτο μέρος ενός τρίπτυχου μουσικών έργων που βασίζονται στην ανατροφοδότηση. Η ανατροφοδότηση ως μουσικό όργανο, ως μηχανισμός ελέγχου και ως έννοια. Ένας αυτοοργανωμένος αλγόριθμος γεννά έναν μουσικό οργανισμό, ένα «Εφήμερο». Το Εφήμερο μεταδίδεται μέσω του διαδικτύου σε έναν άλλο υπολογιστή, σε άλλο μέρος, σε άλλη πόλη. Εκεί, ένας ακροατής ακούει. Ένας μουσικός οργανισμός γεννιέται σε αυτόν τον άλλο χώρο. Ο ακροατής ακούγοντας, αντιδρά και αντιδρώντας, επεμβαίνει στον οργανισμό. Μια συζήτηση έχει ξεκινήσει μέσω του διαδικτύου Ο μουσικός οργανισμός επικοινωνεί με τον ακροατή, αντιδρώντας αυθόρμητα στον ήχο. Η συνομιλία ηχογραφείται, κόβεται, επαναλαμβάνεται και ανασυντίθεται. Αυτός είναι ο καρπός αυτής της ανασυγκροτημένης συνομιλίας. Και αν σταματούσε να σε ονειρεύεται, πού νομίζεις ότι θα ήσουν;

Ο **Φοίβος-Άγγελος Κόλλιας**, ενσωματώνει ψηφιακές τεχνολογίες με ηχητικές αφηγήσεις, παίζοντας με το πώς η ανθρώπινη εμπειρία αντανακλάται και μεταμορφώνεται στους ψηφιακούς κόσμους. Ο Κόλλιας έχει σπουδάσει μουσική στο Cambridge, το Λονδίνο και το Παρίσι, με το διδακτορικό του στην διαδραστική σύνθεση (Αυτο-οργανώσιμη Μουσική). Ο Κόλλιας έχει λάβει 9 βραβεία και 9 υποψηφιότητες σε διεθνείς διαγωνισμούς, μεταξύ των οποίων το Excellence in Sound Design Award στο Virtual and Augmented Reality Stories, Toronto, και το 3ο βραβείο του Διαγωνισμού Musicworks Electronic Music. Τα ομαδικά έργα στα οποία έχει συμμετάσχει έχουν κερδίσει 12 βραβεία και διακρίσεις, όπως το βραβείο Apple Game of the Year και το Gamescom Indie Award, ενώ έχουν συμπεριληφθεί δύο φορές στις κορυφαίες λίστες του Forbes.

Δημήτρης Ταλαρούγκας - *Transitional Objects* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.00

Σύνθεση εμπνευσμένη από τη θεωρία του ψυχαναλυτή Donald Winnicott για τα μεταβατικά αντικείμενα. Αυτό το έργο εξερευνά το συναισθηματική μετάβαση, από την εξάρτηση στην αυτονομία. Μέσα από τη χρήση FM σύνθεσης και προετοιμασμένου πιάνου, οι πολυεπίπεδες μουσικές υφές αντιπροσωπεύουν τα μεταβαλλόμενα όρια μεταξύ του εσωτερικού κόσμου του παιδιού και της εξωτερικής πραγματικότητας. Οικίες Ροές διαλύονται σε αφηρημένους ήχους, αντικατοπτρίζοντας την εξελισσόμενη αίσθηση του εαυτού. Η αλληλεπίδραση ηλεκτρονικών και ακουστικών στοιχείων δημιουργεί έναν μεταβατικό χώρο όπου η ασφάλεια και η εξερεύνηση συνυπάρχουν, προσκαλώντας τον ακροατή σε ένα πλούσιο συναισθηματικό τοπίο.

Ο **Δημήτρης Ταλαρούγκας** είναι συνθέτης, πολυοργανίστας και αυτοσχεδιαστής με ενεργή παρουσία στον χώρο της σύγχρονης και πειραματικής μουσικής. Είναι ιδρυτικό μέλος της "Ορχήστρας της Θάλασσας", δημιουργός του συνόλου "Εν-Πλήθος", καθώς και μέλος του Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. Σπούδασε Θεωρητικά στο Ωδείο "Νίκος Σκαλκώτας" στην Αθήνα και Σύνθεση στην Ανώτατη "Σχολή Καλών Τεχνών"(Hdk) στο Βερολίνο.

Βίκτωρ Μαστέλα - Σβούρες (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.00

Το έργο βασίζεται στη χρήση σβουρών, διαδραστικών παιδικών παιχνιδιών, για την παραγωγή ήχων και μουσικής. Κάθε εκτέλεση είναι μοναδική, καθώς τα ηχητικά γεγονότα διαφέρουν κάθε φορά, κάτι σύνηθες στα Live Electronics. Για λόγους τεκμηρίωσης, καταγράφηκε μια συγκεκριμένη εκτέλεση του έργου. Προστίθεται εξοπλισμός όπως κονσόλα και πετάλια κιθάρας για την επεξεργασία των ήχων που παράγονται. Η έμπνευση προήλθε από το παιχνίδι με τις σβούρες και την ακρόαση της κάθε κίνησής τους. Η επεξεργασία σε πραγματικό χρόνο προσδίδει μια ψυχαγωγική διάσταση, μετατρέποντας το παιχνίδι σε καλλιτεχνική έκφραση.

Ο **Βίκτωρ Μαστέλα** είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών Αθήνας, με ειδίκευση στη Μουσική Τεχνολογία. Κατέχει επίσης Μεταπτυχιακό Τίτλο στο πρόγραμμα "Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές" του ίδιου Τμήματος. Είναι απόφοιτος του Μουσικού Σχολείου Ιλίου και του Πολωνικού Σχολείου στην Αθήνα. Ως ηχολήπτης, έχει υποστηρίξει ηχητικά εκδηλώσεις του Πανεπιστημίου Αθηνών και πολλές συναυλίες. Εδώ και χρόνια συνεργάζεται εξωτερικά με το Εργαστήριο Μουσικής και Ακουστικής Τεχνολογίας (LabMat), αναλαμβάνοντας καλλιτεχνικά και ακαδημαϊκά projects. Εξειδικεύεται σε ηχογραφήσεις (indoor & field), επεξεργασία ήχου, παραγωγή μουσικής (recording, mixing, mastering) και επεξεργασία βίντεο. Είναι ενεργός μουσικός, κιθαρίστας και πιανίστας, συνθέτοντας σε διάφορα μουσικά στυλ.

Νίκος Χαριζάνος, Carla Rees - Perhaps an Irrational Dialogue Between Past and Present (2024)

μπαρόκ Φλάουτο και σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 7.30

Το έργο είναι γραμμένο για Μπαρόκ Φλάουτο και Tape. Είναι γραμμένο, αφιερωμένο και το ερμηνεύει η Carla Rees. Κυκλοφορεί από την Tetractys Publishing, London.

Ο **Νίκος Χαριζάνος** γεννήθηκε στην Αθήνα. Η μουσική του έχει παιχτεί σε 38 χώρες σε όλες τις ηπείρους. Είναι Γενικός Γραμματέας του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (ιδρυτής του ο Γιάννης Ξενάκης) (ΚΣΥΜΕ), μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών (ΕΕΜ) και της Ένωση Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ). Τα έργα του κυκλοφορούν από

τις εκδόσεις Schott (Γερμανία), Taukay (Ιταλία), Tetraktys (Ην. Βασίλειο), Musica Ferrum (Ηνωμένο Βασίλειο) και κυκλοφορούν σε cd από τις Naxos (Ηνωμένο Βασίλειο), WDR (Γερμανία), Phasma (Ελλάδα – Πολωνία), Subways (Ελλάδα), Plasma Mayor (Γαλλία).
www.nickosharizanos.com

Η **Carla Rees** είναι ερμηνεύτρια (χαμηλά φλάουτα, σύστημα Kingma και φλάουτα μπαρόκ), ενορχηστρωτής και συνθέτης. Η καριέρα της επικεντρώνεται στη συνεργασία και στην ανάπτυξη του διαλόγου μεταξύ συνθέτη, ερμηνευτή και κατασκευαστή φλάουτων, προκειμένου να επεκτείνει και να ενισχύσει το ρεπερτόριο τους. Έχει κάνει τις πρεμιέρες σε πολλά έργα στο Ηνωμένο Βασίλειο και διεθνώς ως σολίστ και μουσικός δωματίου. Είναι Καλλιτεχνική Διευθύντρια του rarescale και τα πρωτότυπα έργα και διασκευές της για φλάουτα εκδίδονται από την Tetractys Publishing.

Μανώλης Μανουσάκης - *Ether Listening the Unheard* (2023)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 14.00

Το έργο αναδεικνύει κρυμμένες διαστάσεις μετατρέποντας ηλεκτρομαγνητικά πεδία και ραδιοκύματα σε ηχηρό καμβά. Ηχογραφημένο στο ONX Onassis Studio, αποκαλύπτει τους αθέατους ήχους του Μανχάταν και πώς οι ηχητικές πραγματικότητες μας παρακολουθούν σε εποχή αυξανόμενης επιτήρησης.

Ο **Μανώλης Μανουσάκης**, γεννημένος στην Αθήνα, με σπουδές στο Columbia College Chicago και μεταπτυχιακό στις Ηχητικές Τέχνες από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Το 2016 ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή με θέμα "Διακαλλιτεχνικές Μέθοδοι Παραγωγής με Χρήση Συλλογικών Δομών" στο De Montfort University. Από το 1998 έχει δημιουργήσει έργα για σύνολα, ηλεκτροακουστικές συνθέσεις, βίντεο τέχνη και πολυμέσα, ενώ συνθέτει μουσική για ταινίες, θέατρο και ντοκιμαντέρ. Είναι ιδρυτικό μέλος της Medea Electronique, οργανώνει το Koumaria Residency και το Electric Nights Festival, και από το 2021 είναι ONX Onassis Fellow.

Επαμεινώνδας Φασιανός - *Airplane Symphony* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 7.52

Πρόκειται για ένα ακουσματικό έργο που ερευνά την αλληλεπίδραση μηχανικών και φυσικών ηχοτοπίων. Χρησιμοποιεί ηχογραφήσεις από αεροπλάνα, πέτρες, νερό, πιάνο και έγχορδα ορχήστρας. Μεταμορφωμένοι ήχοι αεροπλάνου αποτελούν τον πυρήνα, χρησιμοποιώντας τονικές αντηχήσεις για να δημιουργήσουν ένα οργανικό μουσικό στοιχείο. Αυτές οι αντηχήσεις, σε συνδυασμό με το πιάνο και τις χορδές, αναδεικνύουν τον δεσμό μεταξύ της τεχνολογίας και της μουσικής. Η ομαλή ενσωμάτωση ηχοτοπίων από πέτρες και νερό αντιπαραβάλλει τη μονιμότητα της φύσης με την παροδικότητα της τεχνολογίας. Με την

ανάμειξη αυτών των ήχων, το κομμάτι υποδηλώνει ότι η τεχνολογία δεν είναι ξεχωριστή από τη φύση, αλλά μια προέκτασή της, σχηματίζοντας έναν συνεχόμενο ηχητικό διάλογο.

Ο Επαμεινώνδας Π. Φασιανός, Έλληνας συνθέτης ηλεκτροακουστικής και ambient μουσικής, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1982. Κατέχει MA στη Μουσική Τεχνολογία (Πανεπιστήμιο York), MA στη Σύνθεση για Μέσα και Κινηματογράφο, και MPhil στη Σύνθεση (Πανεπιστήμιο Sussex). Κατέχει επίσης διπλώματα Πιάνου, Αρμονίας, Αντίστιξης και Φούγκας. Έλαβε Διδακτορικό στη Σύνθεση Ακουσματικής Μουσικής από το Πανεπιστήμιο του Manchester (Κέντρο Έρευνας NOVARS). Το έργο του Χρωματόκοσμος κέρδισε το Πρώτο Βραβείο στο MUSICA NOVA 2018 (Πράγα) και το ΗλεκτροΣαντούρι έλαβε Εύφημη Μνεία στο ARS ELECTRONICA FORUM WALLIS. Είναι μέλος των ΕΣΣΗΜ, ICMA και JSSA, παρουσιάζοντας τα έργα του παγκοσμίως σε φεστιβάλ και συνέδρια.

Ανδρέας Μονόπωλης - *MoCM live electronics* (2024)

σταθερό μέσο: 4 κανάλια, διάρκεια: 13.00

Μια συναυλία ζωντανής ηλεκτρονικής μουσικής, στην οποία αντιπαρατίθενται πολλαπλά είδη και στυλ σε μικρό χρονικό διάστημα, δημιουργώντας μια δυναμική εμπειρία. Ταυτόχρονα, σαρκάζεται και διαμορφώνεται ένα ακουστικό περιβάλλον όπου γνώριμοι και μη ήχοι συνυφαίνονται, δημιουργώντας ένα ιδιόμορφο και μοναδικό κάθε φορά ηχητικό συνοθύλευμα.

Ο **Ανδρέας Μονόπωλης** γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1976. Εκτός από την μουσική, η καλλιτεχνική του παρόρμηση διαλέγει την εικόνα και την ύλη για να εκφραστεί. www.mocm.gr, www.monopolis.gr

Άντυ Δήμα, Moira Lavelle - *Heat Wave* (2024)

φωνή και σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 10.00

Το *Heat Wave* αναφέρεται στην αντιμετώπιση του παραλογισμού του καπιταλισμού και της κοινοτοπίας του πόνου, καθώς ο κόσμος τελειώνει. Είναι για τον καβγά σε μια γωνιά του δρόμου, ένα σαγηνευτικό τραγούδι για μια απλή καταστροφή. Αφορά τη συνενοχή μας και την άρνησή μας για τους καιρούς του τέλους. Είναι μια ευχή ότι, αν κρατηθούμε χέρι-χέρι, οι φλόγες ίσως υποχωρήσουν για λίγο ακόμα.

Ο **Άντυ Δήμα** είναι συνθέτης, σχεδιαστής ήχου, ηχολήπτης και βίντεο artist. Το 2011 δημιουργεί το The Umbra Project, μια συνεργατική πλατφόρμα με άλλους μουσικούς και καλλιτέχνες από διαφορετικά υπόβαθρα με στόχο την εξερεύνηση νέων τρόπων έκφρασης μέσω της μουσικής, του βίντεο, της σωματικής έκφρασης και της ζογκλερικής τέχνης. Το The Umbra Project επικεντρώνεται στη στερεοφωνική ή πολυκαναλική σύνθεση, και κάνει ζωντανές αυτοσχεδιαστικές παραστάσεις με διάφορα μουσικά όργανα, φωνητικά, βίντεο αρτ, παραστατικές τέχνες και χορό. Ο Άντυ Δήμα είναι μέλος του ΕΣΣΗΜ.

Κώστας Στρατουδάκης - *The Broken* (2024)

Ζωντανά ηλεκτρονικά & βίντεο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.00

Ζωντανά ηλεκτρονικά με επεξεργασία βιντεο και 3D μοντέλων σε πραγματικό χρόνο.

Ο **Κώστας Στρατουδάκης** έχει σπουδάσει Μουσική, Σκηνοθεσία, και Προγραμματισμό Υπολογιστών. Εργάστηκε ως σκηνοθέτης (ντοκιμαντέρ και καλλιτεχνικά προγράμματα για

την τηλεόραση) και ως συνθέτης (μουσική για ταινίες, ηλεκτροακουστική μουσική κ.λπ.). Είναι μεταξύ των πρώτων καλλιτεχνών στην Ελλάδα που παρουσίασαν έργα που χρησιμοποιούν διαδραστικές τεχνολογίες και τεχνολογίες πολυμέσων (Κέντρο Σύγχρονης Τέχνης Ιλεάνα Τούντα, Εθνική Πινακοθήκη Αθηνών κλπ). Βραβεύτηκε με σημαντικά βραβεία για το έργο του. Δίδαξε μουσική για κινηματογράφο, οπτικοακουστική τέχνη και τεχνολογία στην σχολή κινηματογράφου Σταυράκου, Ιόνιο πανεπιστήμιο, στη σχολή Μωραΐτη και αλλού. Δραστηριοποιείται επίσης σε επιστημονικό και καλλιτεχνικό επίπεδο στους τομείς της Ακουστικής Οικολογίας και των Interactive New Media.

Γιάννης Παναγιώτου, Jack Walker - *Confronting Silence* (2024)

Βίντεο: 2 κανάλια, διάρκεια: 12.50

Το *Confronting Silence* είναι εμπνευσμένο από τις σκέψεις του Tōru Takemitsu για τη σιωπή, τη μουσική και τον θάνατο. Ερμηνευμένο από το Σύνολο Peter Nelson (Σύγχρονο Σύνολο Εδιμβούργου), το έργο εξερευνά τις χαμένες μνήμες της οικογένειας του Ιωάννη από τον Ελληνικό Εμφύλιο Πόλεμο. Μέσα από μια διεπιστημονική προσέγγιση, που συνδυάζει ήχο, βίντεο, περφόμανς και προφορική ιστορία, στοχεύει να αναζητήσει χαμένες μνήμες και τους κοινωνικοπολιτισμικά "φαντάσματα" του παρελθόντος.

Ο **Ιωάννης Παναγιώτου** είναι καλλιτέχνης και συνθέτης που ζει στο Ηνωμένο Βασίλειο, του οποίου το έργο εξερευνά θέματα μνήμης, μετανάστευσης και ταυτότητας μέσω διαμέσων αφηγήσεων. Οι οπτικοακουστικές του παραστάσεις, εγκαταστάσεις και συναυλίες δημιουργούν συμβιωτικές σχέσεις μεταξύ διαφορετικών μέσων, υλικών και όντων, ανακαλώντας χαμένες μνήμες και κοινωνικοπολιτισμικά φαντάσματα του παρελθόντος. Το έργο του Ιωάννη έχει παρουσιαστεί διεθνώς στην Ιαπωνία, τη Λιθουανία, τη Δανία, την Ελβετία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ελλάδα, σε φεστιβάλ και θεσμούς όπως το Dialogues Festival, η Εθνική Λυρική Σκηνή, το b-side Festival και το Μουσείο Ασιατικής Τέχνης. Ο Ιωάννης είναι Διευθυντής Μουσικής στο Lincoln College και διδάσκει Σύνθεση για την Οθόνη στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου.

Ο **Jack Walker** είναι συνθέτης, σχεδιαστής ήχου και ερευνητής με έδρα το Εδιμβούργο. Απολαμβάνει ιδιαίτερα να εργάζεται σε έργα που εκμεταλλεύονται κάποιο βαθμό χάους ή αβεβαιότητας, χρησιμοποιώντας υπολογιστικά συστήματα, αυτοσχεδιαστές και μη γραμμικές δυναμικές συστημάτων.

Κοντραμπάσο. Χάρης Παζαρούλας

Ο **Χάρης Παζαρούλας** είναι Κορυφαίος Β' στην ομάδα κοντραμπάσων της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, μέλος του συνόλου σύγχρονης μουσικής ΤΕΤΤΤΙΕ, καθώς και του ερευνητικού καλλιτεχνικού συνόλου On Off. Ταυτόχρονα, είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Τμήμα Μουσικής Επιστήμης και Τέχνης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, με αντικείμενο έρευνας τα έργα Ελλήνων συνθετών για σόλο κοντραμπάσο και ηλεκτρονικά μέσα. Είναι απόφοιτος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου, του Ωδείου Αθηνών καθώς και της Ακαδημίας Σιμπέλιους της Φινλανδίας. Ο πρώτος του προσωπικός δίσκος "TRANSCENDENCE I" κυκλοφόρησε τον Μάιο του 2024, από την Ιαπωνική δισκογραφική εταιρεία Zappak.

Δημήτρης Μπάκας - Απόλυτη Συνέχεια (2011)

κοντραμπάσο και σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 14.44

Η μουσική μου προτείνει μια πλήρη ρήξη με το παρελθόν και ταυτόχρονα μια βαθιά σύνδεση με αυτό. ρήξη όσον αφορά στις κλασικές δομικές διαδικασίες, σύνδεση όσον αφορά στις παραδοσιακές θεολογικές έννοιες που σχετίζονται με τις δομικές διαδικασίες. Ένας άλλος σημαντικός παράγοντας είναι ότι αυτές οι διαδικασίες εφαρμόζονται στην πράξη μέσω δομικής μοντελοποίησης βασισμένης στην αντίληψη των ακουστικών φαινομένων (ψυχοακουστική). Το πιο ακραίο παράδειγμα αυτής της στάσης είναι η Τεχνική/Στάση Απόλυτης Συνέχειας που παρουσιάζεται εδώ με αυτό το κομμάτι και εμπνέεται από τα γραπτά του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού (λόγοι των όντων). Αυτή η τεχνική εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στο Κουαρτέτο Εγχόρδων μου "Καρδιογράφημα" βασισμένο στο πραγματικό καρδιογράφημα του πατέρα μου.

Γεννημένος στην Κατερίνη το 1975, ο **Δ. Μπάκας** σπούδασε Σύνθεση με τον Θεόδωρο Αντωνίου. Το 2004 μετακόμισε στο Λονδίνο για περαιτέρω σπουδές στη Σύνθεση στο Goldsmiths, Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, όπου απέκτησε MMus και διδακτορικό υπό την επίβλεψη του Roger Redgate. Κατά τη διάρκεια του διδακτορικού του παρακολούθησε το Μεταπτυχιακό στην Ηλεκτροακουστική Σύνθεση στο Goldsmiths. Για το ακαδημαϊκό έτος 2010-2011, ο Μπάκας ήταν επισκέπτης ερευνητής στο Πανεπιστήμιο Columbia στη Νέα Υόρκη (αποδεκτός από τον Tristan Murail). Είναι επίσης ενεργός ως καλλιτέχνης ήχου, εργαζόμενος κυρίως με μουσεία.

Θάνος Πολυμενέας Λιοντήρης - MPK (2006)

κοντραμπάσο και ζωντανά ηλεκτρονικά: 2 κανάλια, διάρκεια: 12.00

Το έργο *MPK*, για κοντραμπάσο και ζωντανή ηλεκτρονική επεξεργασία ήχου, γράφτηκε στην Ολλανδία το 2006, από τον Θάνο Πολυμενέα-Λιοντήρη. Την ίδια χρονιά παρουσιάστηκε στο Lantaren Venster στο Ρότερνταμ, από τον Gonçalo Almeida στο κοντραμπάσο και τον ίδιο τον συνθέτη στο χειρισμό της ζωντανής ηλεκτρονικής επεξεργασίας του ηχητικού σήματος. Πρόκειται για ένα έργο αφιερωμένο στον σπουδαίο Γερμανό καλλιτέχνη, αυτοσχεδιαστή, και κοντραμπασίστα Peter Kowald (1944-2002). Ο τίτλος του προέρχεται από τα αρχικά των λέξεων *Memoriam Peter Kowald*. Πρόκειται για ένα πρώιμο έργο του συνθέτη το οποίο όμως σηματοδοτεί μια πολύ σημαντική χρονική περίοδο για τον ίδιο, για την διαμόρφωση του μουσικού του τρόπου σκέψης, της αισθητικής του και του ευρύτερου δημιουργικού του έργου.

Ο **Θάνος Πολυμενέας-Λιοντήρης** σπούδασε κοντραμπάσο και ηλεκτροακουστική μουσική σύνθεση στην Ακαδημία του Ρότερνταμ. Έκανε μεταπτυχιακά σεμινάρια, στη Σονολογία και στο IRCAM. Είναι κάτοχος δυο μεταπτυχιακών τίτλων. στις Καλές Τέχνες, και στα Παιδαγωγικά. Είναι Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Sussex με υποτροφία από το Βρετανικό κράτος. Διδάσκει από το 2010 (University of Sussex, University of Brighton, Falmouth University, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, ΕΚΠΑ). Ήταν μεταδιδακτορικός ερευνητής στην Ακ. Τεχνών της Ισλανδίας (ERC. Intelligent Instruments Lab), ερευνητής στο Πανεπιστήμιο του Sussex (AHRC. Feedback Musicianship Nets) και εντεταλμένος διδάσκων στο ΤΜΣ του ΕΚΠΑ. Είναι μεταδιδάκτορας στο πρόγραμμα ΕΛΙΔΕΚ “Emotional Artificial Intelligence in Music Expression (withFlow)”.

Νεφέλη Σταματογιαννοπούλου - Το Σφαγείο (2021, 2023)

κοντραμπάσο, ηλεκτρονικά και σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 12.00

Το Σφαγείο, γραμμένο στη μνήμη κάθε Ελβίρας (2021/rev.2023), για κοντραμπάσο και ηλεκτρονικά. Έργο εμπνευσμένο από την ομώνυμη σκηνή της ταινίας *Η Χρονιά με τα 13 Φεγγάρια* (1978) του R.W.Fassbinder, η σύνθεση παρουσιάστηκε για πρώτη φορά σε εκδοχή για φλάουτο και ηλεκτρονικά (Σεπτέμβριος, 2021) στη θεατρική μεταφορά της ταινίας για το Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου. Το μέρος του κοντραμπάσου, σκοτεινό και απόκοσμο, αναλαμβάνει τον μονόλογο της διεμφυλικής Ελβίρας. Το έργο ξεκινάει με ένα εισαγωγικό, θρηνητικό μέρος που εκτυλίσσεται στον προθάλαμο του σφαγείου και καταλήγει με την περιφορά στο χώρο και την αφήγηση της ιστορίας.

Η **Νεφέλη Σταματογιαννοπούλου**, είναι συνθέτρια, ερευνήτρια και περφόρμερ με έδρα την Αθήνα. Έχει συνθέσει, εκτός από τὰ προσωπικά της έργα, περισσότερα από 50 έργα για παραστάσεις χορού, θεάτρου και κινηματογράφου. Παίζει κοντραμπάσο, ηλεκτρικό μπάσο, ηλεκτρονικά και πιάνο, ενώ διερευνά τα όρια της φωνής. Στα τελευταία της έργα, εξερευνά ένα προσωπικό σύστημα γραφής και δημιουργίας. Έχει βραβευτεί για το έργο της τόσο ως συνθέτρια/μουσικός όσο και ως τεχνικός ήχου ενώ από μικρή ηλικία έχει εμφανιστεί σε

σημαντικούς συναυλιακούς χώρους, φεστιβάλ και θεατρικές αίθουσες. Σπούδασε σύνθεση με εξειδίκευση στις παραστατικές τέχνες. Είναι ιδρύτρια καλλιτεχνικών συνόλων όπως οι On Off και Spooky Redrum, καθώς και του On Off Studio.

Στέφανος Βασιλειάδης - *En Pyri* (1973, 1975)

κοντραμπάσο και σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 17.30

Το *En Pyri*, για μαγνητοταινία και κοντραμπάσο, γράφτηκε τρία χρόνια μετά το μοιραίο αυτοκινητιστικό δυστύχημα της 8ης Ιανουαρίου 1970, από το οποίο επιβίωσε ο συνθέτης αλλά κόστισε τη ζωή στην πρώτη του σύζυγο Αναστασία Βασιλειάδη, στον Γιάννη Χρήστου και στη Θηρεσία Χωρέμη-Χρήστου. Η αρχική σύνθεση (1973) ήταν για 4 στερεοφωνικές μαγνητοταινίες, ενώ στη συνέχεια, σε συνεργασία με τον κοντραμπασίστα Ανδρέα Ροδουσάκη, δουλεύτηκε από κοινού το οργανικό μέρος για την αναθεωρημένη εκδοχή του έργου (1975). Γράφει για το έργο ο συνθέτης. «Ο τίτλος απορρέει από την Καινή Διαθήκη. «Η ημέρα εν πυρί αποκαλυφθήσεται» (Προς Κορινθίους Α΄, γ13). Αναφέρεται στη δοκιμασία της ανθρώπινης ψυχής μπροστά στο θάνατο, για να μείνει στο τέλος το ανθρώπινο «τραγούδι – δημιουργία», ως το μόνο στοιχείο που μπορεί να αντέξει και να ξεπεράσει την καταστροφή».

Ο **Στέφανος Βασιλειάδης** (1933-2004) ήταν διακεκριμένος συνθέτης, μουσικολόγος, διευθυντής χορωδιών και μουσικοπαιδαγωγός. Έγραψε σειρά ηλεκτροακουστικών έργων, συχνά συνδυασμένων με πολλαπλά μέσα, ενώ ενσωμάτωσε τα ηλεκτρονικά ακούσματα σε πολλές από τις μουσικές του για το θέατρο. Ονομάζει τη μουσική του «ιδεογραφική», υπονοώντας ότι οι «ιδέες» (οι καταστάσεις, τα συναισθήματα) που αποτελούν τον πρωταρχικό κόσμο του συνθέτη, πραγματώνονται σε ηχητικά-μουσικά μορφώματα. Αυτά τα στοιχεία ωθούνται από μια δραματική κινητήρια δύναμη, στην «περιπέτεια» των άπειρων συνδυασμών τους, στην αλληλεπίδραση μεταξύ τους, σε επαλληλίες ή συγκρούσεις, πυκνώσεις ή αραιώσεις κ.ο.κ. σχηματίζοντας το μουσικό έργο. Υπήρξε συνιδρυτής και διευθυντής του Κέντρου Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (ΚΣΥΜΕ). Ήταν μέλος του ΕΣΣΗΜ.

Παύλος Κουτσέλος - *Rack* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 7.27

Η δημιουργία της ηχητικής ύλης για το κομμάτι *Rack* αποτελεί μια διαδικασία όπου φυσικές ταλαντώσεις μεταλλικών αντικειμένων, ενεργοποιημένες από ανατροφοδότηση του ηχητικού σήματος χρησιμοποιώντας μικρόφωνα και ηχεία επαφής, έχουν μια χαοτική συχνοτική εξέλιξη που έχει φυσική κατάληξη σε μια καθαρή συχνότητα. Ο εκτελεστής έχει ως σκοπό να διατηρήσει το φάσμα του ήχου σε ένα συνεχές, χαοτικό και θορυβώδες επίπεδο. Παρομοίως, στο λογοτεχνικό κείμενο 'Flee Control' των Cybernetic Culture Unit περιγράφεται ένα δυστοπικό καθεστώς μιας παρηκμασμένης Αμερικανικής υπερδύναμης, της οποίας ο έλεγχος του γεωπολιτικού και κοινωνικού χάους έχει ως βασική προϋπόθεση την ανατροφοδότηση του πολέμου, χρησιμοποιώντας εκτενώς εξελιγμένη τεχνολογία αντισυνταγματικά και χωρίς πλέον ηθικούς φραγμούς.

Ο **Παύλος Κουτσέλος** είναι συνθέτης, κλαρινετίστας και Sound Designer (BMus University of Bristol, MSc University of Edinburgh, DipABRSM Clarinet). Η δουλειά του έχει παρουσιαστεί στα Yale School of Art, Εναλλακτική Σκηνή ΕΛΣ, Coventry Biennale, Summerhall, Evolution House και Tent Gallery στο Εδιμβούργο, και σε διάφορα international film festivals όπως το Oslo film Festival. Τον ενδιαφέρουν οντότητες που έχουν την δικιά τους ανεξάρτητη και απρόβλεπτη εξέλιξη, και ως δημιουργός ο ρόλος του είναι να παρατηρήσει και να κατευθύνει αυτή την εξέλιξη. Τα τελευταία 4 χρόνια διδάσκει κλαρινέτο σε παιδιά, μια διαδικασία που τον έχει ωριμάσει πολύ και τον έχει βοηθήσει να εξελιχθεί ως δημιουργός.

Μαριλού Θεολογίτη - *La Media Luna* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.15

Το έργο είναι εμπνευσμένο από το "Πέδρο Πάραμο", μυθιστόρημα του Χουάν Ρούλφο. Εκεί, κεντρικό ρόλο διαδραματίζει ο ήχος, ο οποίος δεν λειτουργεί απλά ως αισθητική λεπτομέρεια, αλλά περισσότερο ως κύριο μέσο της αφήγησης. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, ο κεντρικός χαρακτήρας του βιβλίου βρίσκεται διαρκώς στην δίνη των γεγονότων που βίαια τελείωσαν, και των αναμνήσεων θαμμένων στην συνείδηση. Περιφέρεται σε μεταβαλλόμενα χρονικά επίπεδα, χωρίς καμία επίγνωση του τι είναι παραίσθηση και τι όχι, χωρίς να ξέρει εάν ανήκει στον κόσμο των ζωντανών ή των νεκρών. Τελικά, καταρρίπτοντας οποιαδήποτε δομή και κατευθυντικότητα, ο Χουάν Ρούλφο δεν παρουσιάζει τον θάνατο σαν μια στιγμή-πέραςμα στην αιωνιότητα, αλλά σαν ένα συνεχές πολλαπλασιαζόμενο μέσα στον χωροχρόνο.

Η **Μαριλού Θεολογίτη** γεννήθηκε στην Αθήνα και ασχολείται με τη μουσική από μικρή ηλικία. Έχοντας κλασική εκπαίδευση, ανέπτυξε από νωρίς έντονο ενδιαφέρον για την

ηλεκτρονική και ηλεκτροακουστική μουσική. Είναι απόφοιτη του ΔΠΜΣ "Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου" του Ιονίου Πανεπιστημίου. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα αφορούν στην διαδικασία και τους τρόπους ενσωμάτωσης πολιτισμικών στοιχείων κατά την σύνθεση έργων ηλεκτροακουστικής μουσικής.

Νίκος Μπασκόζος - *There is No Authority but Yourself But There is No Self* (2024)
σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.36

Ένα avatar τραγουδάει στον ψηφιακό κόσμο για την σχέση του με τον πραγματικό κόσμο. Το οργανικό μέρος του κομματιού αποδίδεται σε χωρικό ήχο για δύο ηχεία ενώ η φωνή του avatar σε στερεοφωνικό ήχο. Πρόκειται για μια αλληγορία σχετικά με τον χωρικό ήχο. Από τη μια είναι ρεαλιστικός, πραγματικός, βιωματικός, όμως από την άλλη αναφέρεται μόνο στο σημείο του ακροατή. Είναι λοιπόν ένα μέσο για την απόλυτη ηχητική εμπειρία και φέρνει την τέχνη πιο κοντά στον κόσμο ή αντίθετα την απομακρύνει από αυτόν, σαν ένας απόγονος της Αναγεννησιακής προοπτικής και του Καρτεσιανού σχίσματος.

Ο **Νίκος Μπασκόζος** είναι αρχιτέκτονας και μουσικός. Έχει υπάρξει μέλος σε ροκ μπάντες για πολλά χρόνια, ενώ τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον του έχει στραφεί στην ηλεκτρονική και την ηλεκτροακουστική μουσική. Συγκεκριμένα στον χειρισμό ηχογραφημένων ήχων στο περιβάλλον του Max/MSP.

Χρήστος Χρυσόπουλος - *Radio Sessions* (2020)
σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.03

Αυτές οι συνθέσεις έγιναν με την ζωντανή καταγραφή ραδιοφωνικών μεταδόσεων βραχέων και μακρών κυμάτων, ασθενών σημάτων και ραδιοφάρου σε διακομιστές WEBSDR. Κάθε ηχογράφηση εξαρτάται από τις μεταδόσεις στη συγκεκριμένη ημερομηνία, ώρα και συχνότητα. Η αφήγηση κάθε σύνθεσης στηρίζεται στο σήμα.

Ο **Χρήστος Χρυσόπουλος** ασχολείται με τη διεπαφή λόγου, εικόνας και ήχου. Κυκλοφορούν 20 βιβλία του στα Ελληνικά και μεταφρασμένα σε πολλές γλώσσες. Έχει παρουσιάσει ηχητικά έργα στην Ελβετία και τη Γαλλία.

Στέλλα Μαρκίδη - *Humming Variations* (2024)
σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.30

Ο Μίλαν Κούντερα, στο Βιβλίο του Γέλιου και της Λήθης, αναφερόμενος στον Πασκάλ, γράφει πως «ο άνθρωπος ζει ανάμεσα στην άβυσσο του απέραντα μεγάλου και την άβυσσο

του απέραντα μικρού». Παρομοιάζει τις παραλλαγές του Μπετόβεν ως ένα ταξίδι που οδηγεί «στην απέραντη ποικιλότητα του εσωτερικού κόσμου που βρίσκεται κρυμμένος σε κάθε πράγμα.» Ο άνθρωπος αποδέχεται ως φυσική την αδυναμία του να συγκροτήσει το εξωτερικό άπειρο, αλλά αποδοκιμάζει την αδυναμία του να φτάσει το εσωτερικό - «επιδιώκοντας την τελειότητα πηγαίνουμε προς τον πυρήνα της ουσίας, αλλά δεν μπορούμε να την φτάσουμε ποτέ». Για τη σύνθεση "Humming Variations" επέλεξα μια προσωπική ηχογράφηση και παρήγαγα παραλλαγές του υλικού, των συχνοτήτων και της μελωδίας του ως μία μικροσκοπική μελέτη της συγκεκριμένης χρονικής στιγμής.

Η **Στέλλα Μαρκίδη** είναι καλλιτέχνη με βάση την Αθήνα. Σπούδασε Πληροφορική και Τηλεπικοινωνίες στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Τέχνη των Μέσων στο Πανεπιστήμιο Τέχνης του Λιντς της Αυστρίας. Η δουλειά της αποτελείται κυρίως από ηλεκτροακουστικές συνθέσεις βασισμένες σε αυτοσχεδιαστικούς πειραματισμούς και τη χρήση ποικιλίας μέσων όπως ηχογραφήσεις πεδίου, έγχορδα, κρουστά, μουσικά παιχνίδια, ηχητικά μηνύματα και άλλα. Στο έργο της την απασχολεί πολύ η χρήση λεκτικής παρτιτούρας, τα όρια μεταξύ αυτοσχεδιαστικών και δομημένων μοτίβων στη διαδικασία σύνθεσης, η χρήση "θορύβου", "καθημερινών" ήχων και η διερεύνηση τους. Έχει συμμετάσχει σε συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό και είναι μέλος του μουσικού ντούο PZFTK μαζί με την Gabriela Gordillo.

Χρυσάνθος Χριστοδούλου - *Night Shift* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.18

Το *Night Shift* είναι ένα νυχτερινό. Θολή μνήμη, κατακερματισμένη σκέψη και επαναληπτικά οράματα.

Χρυσάνθος Χριστοδούλου. Γεννήθηκε το 1973 στη Θεσσαλονίκη. Μελέτησε διαφορετικά όργανα (βιολί, πιάνο, τζαζ κιθάρα, φωνή). Από το 1999 συνθέτει μουσική για χοροθέατρο, θέατρο, ντοκιμαντέρ, ταινίες μικρού μήκους και τηλεόραση. Συνεργάστηκε με ελληνικές και ξένες ομάδες χορού και θεάτρου όπως, Sforaris - Γιάννης Καλαβριανός, Χοροθέατρο Νταλικά, Μέντη Μέγα, Trio 7d9, Default Company, Vis Motrix, Θέατρο «Κώδικας», Θέατρο «Αμαλία», Χοροθέατρο Κ.Θ.Β.Ε. Έχει κυκλοφορήσει τα CD. "αντί-κείμενο εγώ" (2003), "Landscape. white" (2004), "on the run" (2009). Είναι ιδρυτικό μέλος του οπτικοακουστικού σχήματος Modified Dog. "Memories21" (2018), "once you are in you are never out" (2022).

Γεωργία Σπυριδοπούλου - *Triggits Πρωτογενής Αναβίωση* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 13.22

Η φωνή και οι ήχοι σχηματίζουν έναν άχρονο χώρο. Αυτός ο κύκλος δημιουργεί μια αίσθηση αποδόμησης και ανασύστασης μια σπαρακτική αφήγηση της ανθρώπινης ανάγκης για

συνδεση.Εναν υπαρξιακό στοχασμό μια ηχητική εμπειρία που ξεκινά με ένα ηλεκτρονικό βουητό που εξελίσσεται σε μια απροσδιόριστη σύνθεση ήχων και φωνών.Η ανθρώπινη φωνή εισέρχεται,εισβάλλει απόκοσμη και ακαθόριστη με ιερατική χροιά και υμνικό χαρακτήρα και επαναλαμβάνει μια μελωδία,σχεδόν τελετουργική,ένα ουρλιαχτό,μια προσευχή,μια επίκληση στη ζωή για νόημα εκεί που ακόμα δεν υπάρχει.Η φωνή πλέκεται μέσα από τους ήχους,άλλοτε υποτονική,σχεδόν ψιθυριστή και άλλοτε έντονη, βίαιη,σπαρακτική αναζητώντας νόημα και υπόσταση μέσα σε αυτό το χαοτικό περιβάλλον και να διαπεράσει την άβυσσο.Είναι η φωνή της πρώτης συνείδησης που αναδύεται.

Γεωργία Σπυριδοπούλου. Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Είναι πτυχιούχος Αρμονίας, Αντίστιξης, Ενοργάνωσης, Φούγκας και διπλωματούχος Σύνθεσης (τάξη Κ. Σαμαρά). Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Σύνθεση με τον Π. Κόκορα και Ηλεκτρονική Μουσική με τον Δ. Αδάμ. Συμμετείχε σε σεμινάρια του Ν. Κυπουργού («Μουσική για Κινηματογράφο» και «Μουσική για Θέατρο»). Έχει συνθέσει έργα συμφωνικά, μουσικής δωματίου, τραγούδια και μουσική για θέατρο.Σε συναυλία με αποκλειστικά δικά της εργα συνεργαστηκε με τη Νέα Συμφωνική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης («Καινή Κτίσις» ΑΠΘ) ενώ στην αίθουσα του Ωδείου Νάκα παρουσιάστηκαν τα «Αμετάκλητον», «Αφαιρετική Συναίνεση», «Genna». Το έργο της Genna &RESSO παρουσιάστηκε στις Ημέρες 2012 (Ληξούρι) και 2017 (Ρέθυμνο). Είναι μέλος του ΕΣΣΗΜ.

Μάνος Μπρατσόλης - *S100 with Granular Dialogue* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.01

Η ηλεκτροακουστική αυτή σύνθεση περιλαμβάνει αυτοσχεδιασμό στο EMS Synthi 100 (ΚΣΥΜΕ) με ταυτόχρονο διάλογο από κοκκώδη σχήματα. Τα κοκκώδη σχήματα δημιουργήθηκαν από τέσσερα διαφορετικά μοτίβα (καμπανάκι, κιθάρα, φωνή, βιμπράφωνο).

Ο **Εμμανουήλ Μπρατσόλης** γεννήθηκε στον Πειραιά το 1963. Είναι αστροφυσικός (Msc, Phd) με ειδίκευση στην επεξεργασία σήματος και εικόνας (Msc, Phd). Έχει εργαστεί ως ερευνητής στην Ελλάδα και τη Γαλλία. Σπούδασε επίσης μουσική σε διάφορα ωδεία των Αθηνών καθώς και ηλεκτροακουστική μουσική στο Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (ΚΣΥΜΕ). Του αρέσει να συνθέτει μουσική.

Cristónão Almeida - *Estudo Acúsmático* (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 7.20

«Πρέπει να υπάρξει ένας πίνακας απαλλαγμένος από την προσκόλληση στη μορφή ή το αντικείμενο, ο οποίος, όπως η μουσική, δεν απεικονίζει τίποτα, δεν αφηγείται καμία ιστορία και δεν ξεκινά κανέναν μύθο. Ένας τέτοιος πίνακας θα μπορούσε απλά να προκαλεί τα αμετάδοτα βασίλεια του πνεύματος, όπου τα όνειρα γίνονται σκέψη, όπου η γραμμή γίνεται ύπαρξη.» – Michel Seupho.

Ο **Cristónão Almeida** σπούδασε στην Escola Superior de Artes Aplicadas (ESART) στο Castelo Branco, όπου ολοκλήρωσε το πτυχίο του στη Μουσική, Música, variante de Formação Musical, Direção Coral e Instrumental (FMDCI) το 2022. Συνεχίζει την ακαδημαϊκή του πορεία στην Escola Superior de Música de Lisboa (ESML) με ένα δεύτερο πτυχίο στη Σύνθεση. Ως συνθέτης, το έργο του «Until Quantum» επιλέχθηκε στο πλαίσιο του πρότζεκτ «Música em Criação» για παρουσίαση στα Reencontros de Música Contemporânea 2023, που οργανώθηκε από τον σύλλογο Arte no Tempo στο Θέατρο Aveirense. Πιο πρόσφατα, στις 22 Ιουνίου 2024, το έργο του «Foco no Desfoco» για όμποε και ηλεκτρονικά σε πραγματικό χρόνο, έως οκτώ κανάλια, έκανε πρεμιέρα στο Lisboa Incomum, με ανάθεση του ομπούστα Tiago Coimbra. Είναι μέλος των ομάδων παραγωγής των DME Project, Lisboa Incomum και EMSCAN.

Otto Iivari - *Weightless* (2023)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 7.14

Το *Weightless* είναι ένα χωρικό ηλεκτροακουστικό έργο φτιαγμένο για σύστημα Ambisonics. Το έργο είναι εμπνευσμένο από τις χορογραφικές αρχές της θεωρίας της προσπάθειας (Effort theory) του Rudolf von Laban. Χρησιμοποιεί επεξεργασμένες ηχογραφήσεις πεδίου, ηχογραφήσεις οργάνων και φωνής, με μια φρέσκια σύνδεση με τις ιδέες της musique concrète. Η κίνηση κάθε ηχητικού αντικειμένου εκφράζει μια αίσθηση άυλης κίνησης, βασισμένη στις μελέτες του Laban για την ανθρώπινη κίνηση και τον χορό. Το έργο κέρδισε τη 2η θέση στον Διεθνή Διαγωνισμό Ambisonic Sonosfera.

Ο **Otto Iivari** αποφοίτησε με μεταπτυχιακό δίπλωμα στη σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής από την Ακαδημία Μουσικής και Θεάτρου της Εσθονίας και συνεχίζει με διδακτορικό στο ίδιο ίδρυμα. Τα έργα του είναι κυρίως ακουσματικά και χωρικά ηλεκτροακουστικά κομμάτια, συντεθειμένα για πολυκαναλικά συστήματα και αμβισονικά συστήματα. Ο Iivari αντλεί έμπνευση από φυσικά ηχητικά φαινόμενα και τα μεγεθύνει. Ο χώρος και η κίνηση του ήχου είναι ζωτικής σημασίας στοιχεία στη μουσική του. Ο Otto Iivari

πρόσφατα πέρασε ένα εξάμηνο ανταλλαγής στο IEM Graz και σπουδάζει με τους Malle Maltis και Margo Kölar.

Andrew Lewis - *Two Lakes* (2023)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 10.09

Η λίμνη Nezhualcōyotl είναι μια δεξαμενή νερού στην Τσιάπας του Μεξικού, που δημιουργήθηκε ως μέρος ενός υδροηλεκτρικού προγράμματος. Το φράγμα ολοκληρώθηκε το 1966 και η περιοχή γύρω από την αρχική λίμνη πλημμύρισε. Μόλις έναν χρόνο νωρίτερα, μια παρόμοια πλημμύρα είχε κατακλύσει το χωριό Capel Celyn στην Ουαλία, εκτοπίζοντας με αμφιλεγόμενο τρόπο τους Ουαλόφωνους κατοίκους του, για να εξασφαλιστεί νερό για το Λίβερπουλ. Και στις δύο λίμνες, οι ξηρασίες προκαλούν την περιοδική επανεμφάνιση των καταποντισμένων κτιρίων με αυξανόμενη συχνότητα. μιας εκκλησίας του 16ου αιώνα στη λίμνη Nezhualcōyotl και των ερειπίων του χωριού Capel Celyn. Στην Ουαλία, αυτές οι εμφανίσεις ξυπνούν οδυνηρές αναμνήσεις παλαιών αδικιών, αλλά ταυτόχρονα αποτελούν μια έντονη υπενθύμιση της κλιματικής κρίσης, στο Μεξικό, την Ουαλία και παγκοσμίως.

Ο **Andrew Lewis** σπούδασε σύνθεση (PhD το 1991) στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ (Ηνωμένο Βασίλειο) με τον Jonty Harrison. Ήταν ένα από τα ιδρυτικά μέλη της BEAST και κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980 και των αρχών της δεκαετίας του 1990 συνεργάστηκε μαζί τους σε πολλές ηλεκτροακουστικές συναυλίες και εκδηλώσεις. Το έργο του είναι κυρίως ακουσματική μουσική, αλλά συνθέτει επίσης για παραδοσιακά μουσικά σύνολα, με ή χωρίς ηλεκτρονικά. Η μουσική του έχει βραβευτεί και τιμηθεί πολλές φορές. PRS (Ηνωμένο Βασίλειο), Euphonie d'or (Bourges, Γαλλία), Prix Ars Electronica (Linz, Αυστρία), Stockholm Electronic Arts Award (Σουηδία), Ραδιόφωνο της Ουγγαρίας, British Arts Council Bursary, Noroit (Γαλλία), ARTS XXI (Βαλένθια, Ισπανία), CIMESP (Σάο Πάολο, Βραζιλία). Είναι Καθηγητής Μουσικής στο Πανεπιστήμιο Bangor (Ουαλία, Ηνωμένο Βασίλειο), όπου διευθύνει τις σπουδές σύνθεσης και επιβλέπει το έργο των Ηλεκτροακουστικών Μουσικών Στούντιο.

Jorge Moncada - *Leo's Somnium* (2020)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 10.22

Σύμφωνα με τη μεσαιωνική παράδοση, «η λέαινα γεννά νεκρά μικρά, τα οποία παραμένουν άψυχα μέχρι να φτάσει ο πατέρας τους μετά από τρεις ημέρες και να φυσηξει στα πρόσωπά τους» (Honorius Augustodunensis, *Imago Mundi*, 13ος αιώνας).

Ο **Jorge Gregorio García Moncada** είναι συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής και καθηγητής πλήρους απασχόλησης στο Τμήμα Μουσικής του Universidad de Los Andes στην Μπογκοτά, Κολομβία, με επικέντρωση σε ποικίλες διδακτικές και ερευνητικές

δραστηριότητες στους τομείς της μουσικής σύνθεσης και θεωρίας. Είναι ιδρυτής και διευθυντής του συστήματος *BLAST – Bogotá, Los Andes Sound Theatre* – ενός πολυκαναλικού συστήματος διάχυσης ήχου για την εκτέλεση ηλεκτροακουστικών και μεικτών μέσων μουσικών έργων. Είναι διευθυντής του διεθνούς φεστιβάλ ηλεκτροακουστικής μουσικής *SPECTRA*, που εδρεύει στην Μπογκοτά και φιλοξενείται από το BLAST. Μαζί με τον Κολομβιανό συνθέτη και ερμηνευτή Santiago Lozano, είναι μέλος του ντουέτου *Efímero*, ενός πειραματικού μουσικού συνόλου που επικεντρώνεται στη διερεύνηση της σχέσης μεταξύ αναλογικής και ψηφιακής σύνθεσης, επεξεργασίας σήματος και χωρικής διάχυσης ήχου.

Todor Todoroff - *Kinetic Reflections* (2023)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 11.31

Οι κινητικές γλυπτές κατασκευές του Pol Bury είναι συναρπαστικές. κινούμενες από μηχανές, σχεδόν αόρατα, χρησιμοποιώντας σύρματα ή, σαν από μαγεία, μαγνήτες, ζωντανεύουν και προσκαλούν τον θεατή να σταθεί ακίνητος και να αφιερώσει χρόνο για να τις ανακαλύψει. Οι αργές τους κινήσεις μάς μεταφέρουν σε έναν ανασταλμένο, σχεδόν διαλογιστικό χωροχρόνο. Η προσεκτική παρατήρηση αλλάζει σταδιακά την αντίληψη της κίνησης και της ταχύτητας. Εμφανίζονται υπνωτικοί εσωτερικοί ρυθμοί· φανταστικά τοπία αναδύονται, εξελίσσονται, ανατρέπονται και συγκρούονται. Οι αντανάκλασεις στις γυαλιστερές μεταλλικές επιφάνειες πολλαπλασιάζουν τις οπτικές γωνίες σαν ονειρικά ηχώ. Είναι μια ψευδαίσθηση της πραγματικότητας ή η πραγματικότητα των ονείρων; Αυτές οι εικόνες και οι ρυθμοί αντικατοπτρίζονται στις κινητικές αντανάκλασεις, υπνωτικές επαναλήψεις, βαρύτητα και ελαφρότητα, συγκρούσεις, κυλίσσεις και πτήσεις, μηχανική και μυστήριο, θέματα και παραλλαγές, μετασχηματισμοί, μεταβάσεις και ρήξεις, όλα διεγείρουν τη φαντασία του ακροατή. Οι περισσότερες από τις ηχητικές πηγές προέρχονται από πειραματικές και αυτοσχεδιαστικές συνεδρίες που περιλαμβάνουν βιολοντσέλο, φωνή, αισθητήρες και διαδραστικές ψηφιακές μετατροπές με τη συνεργασία της ταλαντούχας βιολοντσελίστριας Sigrid Vandenberghe.

Todor Todoroff. Μηχανικός τηλεπικοινωνιών από το Université Libre de Bruxelles (ULB), έλαβε το Πρώτο Βραβείο και Ανώτατο Δίπλωμα στη Σύνθεση Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στα Βασιλικά Ωδεία των Βρυξελλών και του Mons. Συνιδρυτής και πρόεδρος της ARTeM (Art, Recherche, Technologie et Musique) και της FeBeME-BeFEM (Βελγική Ομοσπονδία Ηλεκτροακουστικής Μουσικής), συνιδρυτής του Forum de la Création Musicale, ήταν ερευνητής στο ULB, στη Faculté Polytechnique de Mons και στο Numediart Institute, καθηγητής στο ESA-Arts2 και Βέλγος εκπρόσωπος των ευρωπαϊκών δράσεων EU-COST DAFx και ConGAS. Μοιράζει τον χρόνο του μεταξύ έρευνας και δημιουργίας, αναπτύσσοντας τα τελευταία 30 χρόνια υλικό και λογισμικό για διαδραστικά συστήματα, με έμφαση στους πολυκαναλικούς ηχητικούς χώρους και τις νέες μεθόδους ηχητικού μετασχηματισμού μέσω χειρονομιακού ελέγχου. Εκτός από συναυλίες, γοητευμένος από τον διάλογο με άλλες μορφές τέχνης, συνθέτει για ταινίες και βίντεο, εγκαταστάσεις, θέατρο και σύγχρονο χορό, μέσω

πολλαπλών συνεργασιών. Έχει βραβευτεί σε πολλούς διεθνείς διαγωνισμούς και η μουσική του έχει παρουσιαστεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ.

Francis Dhomont - *Here and There* (2003)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 10.08

Ο τίτλος θα μπορούσε να ήταν «Χωρικά Επίπεδα», καθώς η πρόθεση του έργου παρουσιάζει κυρίως διαφορετικά μοντέλα ηχητικής εξέλιξης μέσα στον τρισδιάστατο χώρο. Είναι λοιπόν μια μελέτη. Αλλά μια πολύ ελεύθερη μελέτη που δεν προσπαθεί να αποδείξει κάτι, ούτε αποκλείει τον λυρισμό. Μορφολογικά, παρουσιάζεται σαν μια σειρά από σύντομα κομμάτια που στοχεύουν στις διάφορες αντιλήψεις των χωροποιημένων ήχων. Ο ακροατής θα μπορέσει να αναγνωρίσει διάφορους τύπους χωρικών χειρονομιών — κινούμενες/ακίνητες, στιγμιαίες/πληθωρικές, κοντινές/μακρινές — καθώς και ακουστικές εικόνες που παίζουν με τον εντοπισμό, τις τροχιές, τις μάζες και τις ηχητικές υφές. Ωστόσο, αυτή η αρχή της άρθρωσης, παρόλο που αποτελεί τον πυρήνα του έργου, δεν εμποδίζει την απλή ευχαρίστηση που προσφέρει η ακουστική εμπύθιση.

Ο **Francis Dhomont**, Γάλλος και Καναδός συνθέτης, γεννήθηκε στο Παρίσι το 1926. Πεισμένος για την πρωτοτυπία της ακουσματικής τέχνης, η παραγωγή του από το 1960 αποτελείται αποκλειστικά από έργα μαγνητοταινίας. Επίτιμος διδάκτωρ στο Πανεπιστήμιο του Μόντρεαλ, όπου δίδαξε Ηλεκτροακουστική Σύνθεση από το 1980 έως το 1996. Για 26 χρόνια μοιραζόταν τη δραστηριότητά του μεταξύ Γαλλίας και Κεμπέκ. Το 1997, ήταν προσκεκλημένος του Γερμανικού Ακαδημαϊκού Ανταλλαγικού Προγράμματος (DAAD) στο Βερολίνο. Μεγάλο Βραβείο GigaHetz 2013, Βραβεία Qwartz 2012, Βραβείο Ars Electronica 1992, Magisterium Bourges 1988. Πολλά έργα του επιλέχθηκαν για τις Παγκόσμιες Μέρες Μουσικής και το ICMC. Μέχρι τον θάνατό του τον Δεκέμβριο του 2023, εστίασε στη σύνθεση και τη θεωρία.

Στέλιος Γιαννουλάκης - Διαπραγματεύσεις θορύβου (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 12.00

Αυτοσχέδιες μεταλλαγμένες ηλεκτρονικές συσκευές και αναλογικά synthesizers σε ασκήσεις ροής και συντονισμού.

Ο **Στέλιος Γιαννουλάκης** είναι συνθέτης, σχεδιαστής ήχου, μηχανικός και πολυοργανίστας αυτοσχεδιαστής. Είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στην Ηλεκτροακουστική Σύνθεση (University of Bangor Wales, UK), MA Digital Music technology (Keele University, UK), πτυχίο Ηλεκτρολόγου Μηχανικού (Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο). Μουσική και σχεδιασμός ήχου για θέατρο, ταινίες, χορό και βιντεοπαιχνίδια. Πειραματικά μουσικά όργανα, διαδραστικότητα. Παρουσιάσεις ηλεκτροακουστικής μουσικής, συμμετοχή σε μουσικά σχήματα (RSLG Quartet, EleKtroBaKana). Συνεργασίες με ομάδες και μεμονωμένους καλλιτέχνες, residencies, πολλές συμμετοχές σε φεστιβάλ, διεθνή βραβεία. Διδάσκει σύνθεση και μουσική τεχνολογία στο ΚΣΥΜΕ, Ωδείο Αθηνών. Ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ. steliosgiannoulakis.wordpress.com

Γεωργία Καλοδίκη - Space Dream (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.22

Το έργο είναι ένα ακουσματικό όνειρο βασισμένο σε μια αλληλουχία οβιδιακών μεταμορφώσεων μιας ηχητικής μάζας που σταδιακά αποκτά μια σειρά μορφών σε μεταβαλλόμενα σημεία του χωροχρόνου προσομοιάζοντας μια διαστημική οδύσσεια.

Η **Γεωργία Καλοδίκη** γεννήθηκε στην Αθήνα (1975). Κατέχει δίπλωμα στην κλασική κιθάρα και στην σύνθεση (Α' βραβείο, Μουσική Εταιρεία Αθηνών, 2004). Είναι πτυχιούχος του τμήματος Μουσικής επιστήμης και Τέχνης του πανεπιστημίου Μακεδονίας, κάτοχος Master και Διδακτορικού από το Goldsmiths College του Λονδίνου και Διδάκτωρ ηλεκτροακουστικής Σύνθεσης (Θ. Λώτης) από το Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Μεταξύ άλλων έχει συνεργαστεί και έχει λάβει παραγγελίες από το Πανεπιστήμιο της Βοστώνης, την Ένωση Ελλήνων Μουσουργών, το Μέγαρο Μουσικής, το Πανεπιστήμιο Αθηνών, την Καμεράτα, το ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, την Ορχήστρα των Χρωμάτων κ.α. Έχει γράψει μουσική για τον κινηματογράφο και το θέατρο. Είναι μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών και του ΕΣΣΗΜ. Μουσική της κυκλοφορεί από την Subways Records.

Γεωργία Σπυροπούλου - *Vocalscapes on Walt Whitman* (2014)

σταθερό μέσο: 6 κανάλια, διάρκεια: 14.00

Το έργο βασίζεται στην ιδέα της “ποίησης ως τοπίο φωνών” και ως “γεωγραφία” γλωσσών, φωνών, προσώπων και αναπαραστάσεων. Το υλικό είναι συλλογή ηχογραφημένων φωνών 15 αφηγητών που διαβάζουν, ο καθένας στην μητρική του γλώσσα και στον τόπο του, αποσπάσματα από το έργο “Leaves of Grass” του Walt Whitman. Οι ηχογραφήσεις ομαδοποιήθηκαν σε στροφές, στίχους, λέξεις και φωνήματα, διαδικασία εμπνευσμένη από τους λεπτομερείς “καταλόγους” του Whitman. Η μουσική σύνθεση και η χωροποίηση του ήχου αυτοματοποιήθηκε με τη βοήθεια μιας εικονικής παρτιτούρας (sound navigation map) που προγραμματίστηκε σε περιβάλλον υπολογιστή. Αφηγητές. Σαβίνα Γιαννάτου, Μαρίνα Σκιαδαρέση, J. Chadabe, D. Kaufmann, E. Lillios, Ph. Leroux, A. Weiss.

Η **Γεωργία Σπυροπούλου** είναι συνθέτης, καλλιτέχνης πολυμέσων και σκηνοθέτης. Το έργο της περιλαμβάνει ακουστικές, ηλεκτρονικές και μικτές συνθέσεις, πολυμεσικά θεάματα και εγκαταστάσεις. Σπούδασε στο Παρίσι σύνθεση και ηλεκτροακουστική μουσική με τον Philippe Leroux, ανάλυση φόρμας με τον Michael Lévinas, μουσική πληροφορική για τη σύνθεση στο IRCAM και είναι κάτοχος M.A “Language & Arts” από την EHESS. Κέρδισε το βραβείο “Villa Médicis Hors les Murs” για τη Νέα Υόρκη και έγινε Ιππότης του Τάγματος Τεχνών και Γραμμάτων. Δίδαξε μουσική σύνθεση στο Πανεπιστήμιο McGill ως διακεκριμένη επισκέπτρις καθηγήτρια. Έργα της έχουν παρουσιαστεί στο the Centre Pompidou, Cité de la Musique, Symphony Space, Yerba Buena Center, Harvard University Dept. of Music, Radial System V Berlin, Gasteig München, Onassis Stegi.

Θεόδωρος Λώτης - *Voices* (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 10.36

Η προσέγγιση στην ιδέα του ποταμού είναι παράλληλα και διασυνδεδεμένα κυριολεκτική, συμβολική και μεταφορική. Μια αρχική μορφή του έργου, τύπου ηχητικής εγκατάστασης, παρουσιάστηκε το καλοκαίρι του 2024 στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, στην έκθεση του έργου της Χριστίνας Νάκου.

Θεόδωρος Λώτης. Σπούδασα φλάουτο, ηλεκτροακουστική σύνθεση και πλαστικές τέχνες στην Ελλάδα, Βέλγιο και Αγγλία. Συναυλίες και συμμετοχές σε φεστιβάλ στην Ευρώπη, Ασία, Αυστραλία και βόρεια και νότια Αμερική. Συνθέτω ηλεκτροακουστική μουσική, έργα για όργανα και υπολογιστή, μουσική για χορό, εγκαταστάσεις και ηχοτοπία. Δίδαξα στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, στο ΤΕΙ Κρήτης, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο και σε Πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής ως προσκεκλημένος συνθέτης. Είμαι Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Η μουσική μου κυκλοφορεί από την καναδική εταιρεία Empreintes Digitales και τα διηγήματά μου από τις εκδόσεις 24γράμματα. www.theodoroslotis.com

Απόστολος Λουφόπουλος, Μυρτώ Κορκοκίου - 59 Winds (2003)

φλάουτο και σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 7.30

Κεντρική ιδέα στο *59 winds* αποτελεί η εξερεύνηση του στοιχείου του αέρα, στοιχείο βασικό στο παίξιμο του φλάουτου αλλά και στον φυσικό ηχητικό κόσμο (άνεμος). Η αίσθηση των συμπεριφορών του ' ανέμου ' αναπτύσσεται σε διάφορα επίπεδα μέσα από τη χρήση ήχων του φλάουτου, οι οποίοι παράγονται με συγκεκριμένες ειδικές τεχνικές (wind tones, flutter-tonguing κ.α.). Στο ηλεκτρονικό μέρος οι ήχοι αυτοί σμιλεύονται μέσω των ηλεκτρονικών μέσων και αναμιγνύονται με τεχνητά ηχητικά στοιχεία (συνθετικούς ήχους), τα οποία συχνά μιμούνται φυσικές ηχητικές συμπεριφορές. Το *59 winds* είναι κοινή σύνθεση του Α.Λουφόπουλου και της Μ.Κορκοκίου. Το έργο βραβεύτηκε (1ο Βραβείο) στο διεθνή διαγωνισμό σύνθεσης Franco Evangelisti - Ιταλία, και εκδόθηκε από τους οίκους Zerboni (Μιλάνο) και Forton Music (Λονδίνο).

Ο **Απόστολος Λουφόπουλος**, Αναπληρωτής Καθηγητής του τμήματος Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου, σπούδασε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου. Συνθέτει για διάφορα μέσα, αλλά και αμιγώς ηχητική τέχνη. Κατέχει 19 διακρίσεις (Ars Electronica, Bourges , Noroit, Metamorphoses, Space of Sound, Franco Evangelisti, Musica Nova , SCRIME, I. Xenakis, D. Dragatakis). Έχει συμμετάσχει σε γνωστές διοργανώσεις σε σημαντικές καλλιτεχνικές σκηνές και έχει δισκογράφιση από INA-GRM, Musiques & Recherches, Ionian University, CyberArts, Touch Records, παρτιτούρες από S. Zerboni (Milano) and Just Flutes (London). Το ερευνητικό έργο περιλαμβάνει δημοσιεύσεις και συμμετοχή σε διεθνή συνέδρια και προγράμματα. Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας.

Η **Μυρτώ Κορκοκίου** είναι φλαουτίστα, συνθέτρια και εκπαιδευτικός. Κατέχει πτυχίο Μουσικών Σπουδών (Ιόνιο Πανεπιστήμιο), Μάστερ και Διδακτορικό στη Μουσική Ερμηνεία (LCMM – Ιόνιο Πανεπιστήμιο). Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς διοργανώσεις και γνωστές σκηνές (Μέγαρο Μουσικής, Φ. Νάκας, Aboutt, Beton7, Onassis Cultural Centre, Salford Sonic Fusion Manchester, BFS convention Manchester, NFA convention New Orleans, ICMC/SMS, NFC Washington, D.C). Ερμηνεύει, αυτοσχεδιάζει και συνθέτει για φλάουτο και ηλεκτρονικά μέσα. Έχει βραβευτεί σε διεθνείς διαγωνισμούς (Musica Nova, Dragatakis, Franco Evangelisti, Bourges) και παρτιτούρες έχουν εκδοθεί από την Forton Music του Λονδίνου. Έχει διδάξει στο ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, στη Β'βάθμια εκπαίδευση, και διδάσκει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Παναγιώτης Κόκορας - *Mutation* (2015)

κλαρινέτο και σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.20

Το έργο *Mutation* είναι σύνθεση ήχου για κλαρινέτο το οποίο παίζεται με ένα ειδικά σχεδιασμένο καλάμι. Κατά τη δημιουργία του ανέπτυξε ένα νέο συνθετικό καλάμι για κλαρινέτο χρησιμοποιώντας τεχνολογίες όπως λέιζερ-περικοπή, τρισδιάστατη εκτύπωση και χύτευση. Το έργο ήταν παραγγελία του οργανισμού EXPO για την Διεθνή Έκθεση 2015 και του συνόλου Divertimento που διοργανώθηκε στο Μιλάνο. Έχει αποσπάσει διακρίσεις από τους διεθνείς διαγωνισμούς MA/IN 2016 - Matera Intermedia Festival, Ιταλία, και Null-state's Chaosflöte Commission Competition 2017, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Ο **Παναγιώτης Κόκορας** είναι διεθνώς αναγνωρισμένος συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής. Με σπουδές στην Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο, έχει λάβει πολυάριθμα βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς και έχει παρουσιάσει τα έργα του σε φεστιβάλ παγκοσμίως. Ως ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και μέλος του διοικητικού συμβουλίου της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ηλεκτροακουστικής Μουσικής, έχει συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη του είδους. Σήμερα, ως τακτικός καθηγητής και διευθυντής του Κέντρου Πειραματικής Μουσικής και Πολυμέσων στο University of North Texas, συνεχίζει να εμπνέει νέες γενιές μουσικών και να πρωτοτυπεί στον τομέα της μουσικής έρευνας.

Κατερίνα Τζεδάκη - *By the River* (2024)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 12.00

Στην σύνθεση αυτή έχουν χρησιμοποιηθεί ηχογραφήσεις από τα εξής ποτάμια και χείμαρρους. Τίβερης – Ρώμη (ηχογραφήσεις από την Άννα Παγκάλου), Πρασσασιανό φαράγγι-Κρήτη, Κουρταλιώτης (Κρήτη), Φαράγγι Μύλων-Κρήτη), ποτάμι στο φαράγγι της Σαμαριάς-Κρήτη, ποτάμι στο φαράγγι του Αγίου Αντωνίου στην Πατσό- Αμάρι-Ρέθυμνο- Κρήτη και έχουν πραγματοποιηθεί με διάφορα μέσα κατά την διάρκεια των τελευταίων 15 ετών. Η προσέγγιση στην ιδέα του ποταμού είναι παράλληλα και διασυνδεδεμένα κυριολεκτική, συμβολική και μεταφορική. Μια αρχική μορφή του έργου, τύπου ηχητικής εγκατάστασης, παρουσιάστηκε το καλοκαίρι του 2024 στο Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης, στην έκθεση του έργου της Χριστίνας Νάκου *The River/Voicing Water*.

Κατερίνα Τζεδάκη. Συνθέτρια και ερευνήτρια. Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στην Ηλεκτροακουστική Μουσική Σύνθεση στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής (ΕΛΜΕΠΑ). Σπούδασε στην Αθήνα (1984-1993) θεωρητικά της μουσικής με τον Γ.Ιωαννίδη και τεχνικές της ηλεκτροακουστικής μουσικής και μουσική πληροφορική σύνθεση με τους Στ.Βασιλειάδη, Δ.Καμαρωτό και Θ.Ρικάκη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές της στην

Ηλεκτροακουστική Μουσική στο City University (MA, 2002) και στο De Montfort University (PhD, 2012). Έχει γράψει μουσική κυρίως αλλά όχι και αποκλειστικά για ηλεκτροακουστικά μέσα. Η μουσική της έχει παρουσιαστεί σε πολλά Ελληνικά και διεθνή φεστιβάλ και συνέδρια. Είναι ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και της Ελληνικής Εταιρείας Ακουστικής Οικολογίας.

Νικόλας Βαλσαμάκης - *Ionisations* (2024)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 9.00

Το έργο *Ionisations* (2024) είναι μια μικροηχητική σύνθεση για 8 κανάλια. Το ηχητικό υλικό έχει παραχθεί με ιδιοματικές αλγοριθμικές διαδικασίες για τον απευθείας υπολογισμό της κυματομορφής και τη σύνθεση μικροήχων, στρώσεων στοχαστικών μικρορυθμών και ποικίλων χρωματισμένων θορύβων. Ένας περιβάλλον ηχητικός χώρος από διακριτά ατομικά ηχητικά-κλίκα μέχρι τον σχηματισμό σύνθετων ηχητικών νεφών.

Ο **Νικόλας Βαλσαμάκης** (1967) συνθέτει και διδάσκει ηλεκτροακουστική μουσική και σύνθεση ήχου. Εργάζεται στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας & Ακουστικής (ΕΛΜΕΠΑ), στο Ρέθυμνο, όπου είναι υπεύθυνος για το στούντιο Μουσικής Διάδρασης & Πολυφωνίας. Απο το 2014 διοργανώνει το ετήσιο φεστιβάλ "Ηλεκτροακουστική Άνοιξη". Είναι ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ).

Δημήτρης Σάββα - *Spacing In* (2024)

σταθερό μέσο: 8 κανάλια, διάρκεια: 8.17

Το έργο "*Spacing In*" εξερευνά τον μουσικό χώρο σε μια συμβολική και πραγματική σχέση με την ψυχολογική μας κατάσταση. Η αρμονική βάση του έργου μας προσκαλεί σε ένα εσωτερικό ταξίδι δημιουργίας χώρου και διαμόρφωσης ενός τόπου νηφαλιότητας και γαλήνης. Σε αυτή την διευρυμένη κατάσταση, ο θόρυβος επιτρέπεται να αναδυθεί, να υπάρξει, να αναγνωριστεί και να γίνει αποδεκτός μέχρι ώσπου να περάσει, να αφηθεί και να επιλυθεί. Η διαδικασία αυτή μας θυμίζει να δημιουργούμε χώρο μέσα μας έτσι ώστε να σταματούμε, να αναλογιζόμαστε, να αφηνόμαστε και να επιτρέπουμε στα πράγματα να επιλύονται.

Ο **Δημήτρης Σάββα** είναι συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής, περφόρμερ ζωντανής ηλεκτρονικής μουσικής, ερευνητής και εκπαιδευτικός. Το καλλιτεχνικό του έργο περιλαμβάνει έργα ηλεκτροακουστικής μουσικής, συνθέσεις για πολυμεσικά έργα, ντοκιμαντέρ, παραστάσεις χορού και θεάτρου, ατομικά και συλλογικά έργα ζωντανής ηλεκτρονικής μουσικής με διαδραστικά μέσα. Έργα του ηλεκτροακουστικής μουσικής έχουν παρουσιαστεί από 2011 μέχρι σήμερα σε 95 παγκόσμια φεστιβάλ, ενδεικτικά. The Ars Electronica Forum Wallis 2024, Matera 2024-ARTESCIENZA 2024, In Sonic 2017. Immersive Future [ZKM], ICMC 2014 [Αθήνα] και New York Electroacoustic Music Festival 2021. Κάποια από αυτά τα

έργα έχουν βραβευθεί σε σημαντικούς διαγωνισμούς, όπως Μεταμόρφωσις 2012, 2014, 2018 και Ιάννης Ξενάκης 2018.

Ανδρέας Μνιέστρης, Simona Sarchi - *Naturae / Continua part 3* (2024)

βίντεο. 8 κανάλια, διάρκεια: 9.03

Naturae / Continua είναι ο προσωρινός τίτλος ενός τριπτυχού οπτικοακουστικού έργου σε εξέλιξη. Η S.Sarchi έχει συνθέσει το βίντεο και ο Α.Μνιέστρης την ηχητική ζώνη. Εδώ παρουσιάζουμε το 3ο μέρος του. Σχετίζεται χαλαρά με ένα κείμενο που μεταφράστηκε από τον Τ. Η. Huxley και δημοσιεύτηκε ως “Nature. Aphorisms by Goethe” στην πρώτη έκδοση του περιοδικού Nature (Τόμος 1, Τεύχος 1, 4/11/1869). αποσπάσματα του στα Ιταλικά ακουγονται πού και πού όπως. “Η φύση! ...διαμορφώνει συνεχώς νέες μορφές. ο,τι είναι, δεν υπήρξε ποτέ, αυτό που υπήρξε, δεν ερχεται ξανά. Όλα είναι καινούργια, και όμως τίποτα άλλο εκτός από παλιά. [...]

Ανδρέας Μνιέστρης. Ζω στην Κέρκυρα από τον Νοέμβριο του 1994, όταν ξεκίνησα να εργάζομαι στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών. Στα τρέχοντα ενδιαφέροντά μου συγκαταλέγονται η υποστήριξη της ανάπτυξης θεωρητικού και καλλιτεχνικού έργου στο πεδίο της Ραδιοφωνικής Τέχνης ενώ εξακολουθούν να παραμένουν η ανάπτυξη διατάξεων οργάνωσης και ελέγχου τρισδιάστατων χώρων ηχητικής προβολής ηλεκτροακουστικής μουσικής και η φρη τζαζ.

Η **Simona Sarchi** γεννήθηκε στο Μιλάνο, μεγάλωσε στο Ιράν, τη Ρώμη και το Μιλάνο και ζει στην Ελλάδα. Σπούδασε γραφιστική, εικονογραφηση και φωτογραφία στο Istituto Europeo di Design. Έχει εργαστεί σαν φωτογράφος, και έχει πραγματοποιήσει πολλά εθνογραφικά ρεπορταζ στη Μέση Ανατολή, τη Βόρεια Αφρική και σε πολλές άλλες χώρες. Εργάζεται σαν γραφιστάς.

Συναυλία B5

Σάββατο 2/11/2024, 23.00

Ορχήστρα Της Θάλασσας - *Είκοσι Χιλιάδες Χελώνες* (2024)

live-electronics, διάρκεια: 13.00

Το υβριδικό ηλεκτροακουστικό σύνολο **Ορχήστρα Της Θάλασσας** (Βασίλης Κόκκας, Δημήτρης Ταλαρούγκας, Μαρία Τζάνου και Βασίλης Ρούπας) συμβάλλει από το 2021 σε Ελληνικά και διεθνή φεστιβάλ και έχει ήδη αρκετούς φίλους. Εργάζεται αναπτύσσοντας ανοικτές μουσικές φόρμες και στρατηγικές αυτοσχεδιασμού, αντλώντας παράλληλα από τη σύγχρονη δυτική μουσική παράδοση του 21ου αιώνα. Η Ορχήστρα Της Θάλασσας διερευνά την ανάπτυξη δικών της ψηφιακών, ηλεκτρικών και ακουστικών μουσικών οργάνων. Τα βασικά μέλη προέρχονται από ανώτατες μουσικές σπουδές και σταδιοδρομίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Εμπνεόμαστε από τη θάλασσα, καθώς και τα πνεύματα και τις μορφές που την κατοικούν.

Jam Session - Ελεύθερος Αυτοσχεδιασμός

live-electronics, διάρκεια: 40.00

Ευγένιος Τρυφονίδης - Δύναμη του Χ Εαυτού (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.08

Δημιουργία ήχων με virtual instruments και supercollider.

Απόφοιτος του τμήματος Τεχνών Ήχου Εικόνας, Ιόνιο Πανεπιστήμιο. Ηλεκτρολόγος μηχανικός, ΤΕΙ Κρητης-Καβάλας. Ηχολήπτης στην Κέρκυρα.

Εύα Ατματζίδου - Μινιατούρα 6 (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.43

Μπορεί η ιδέα του ακροατή να επηρεάσει τις αποφάσεις του συνθέτη; Ποιο είδος αποφάσεων θα μπορούσε να επηρεαστεί και πώς; Μπορεί πραγματικά ένας συνθέτης να δημιουργήσει κάτι χωρίς την επίδραση -έστω και της ιδέας- του ακροατή; Η *Μινιατούρα 6* είναι μια από τις 5 συνθέσεις του album AUT[R]EUR (auteur & autre) (2024) οι οποίες γεννήθηκαν από τέτοιου είδους ερωτήματα. Στηρίζεται σε ένα ποίημα της Εύας Ατματζίδου, από την επερχόμενη έκδοση των ποιημάτων της «*Μινιατούρες δωματίου με θέα την Ακρόπολη*», το οποίο όμως δεν ακούγεται ποτέ. Οι εμπορικοί ρυθμοί που ακούγονται είναι μια έμμεση αναφορά στα readymades του Marcel Duchamp, ένα σχόλιο σε σχέση με τη δύναμη του «γούστου».

Η **Εύα Ατματζίδου** είναι fingerstyle κιθαρίστρια και συνθέτρια. Στις τελευταίες μουσικές της εργασίες πειραματίζεται με ιδέες που σχετίζονται με τις κοινωνικές ταυτότητες/ ρόλους και την επίδρασή τους στα έργα τέχνης, κυρίως στη μουσική. Έχει σπουδάσει Κλασική κιθάρα, Κλασική και Σύγχρονη Αρμονία, Αντίστιξη, Φούγκα, Σύνθεση Μουσικής στο Θέατρο, Ψυχολογία και ολοκληρώνει το μεταπτυχιακό της με αντικείμενο Φιλοσοφία και Τέχνες (ΜΑ). Τα albums που έχει εκδώσει είναι διαφορετικών ειδών (τραγουδοποιία, solo fingerstyle κιθάρα και experimental fixed electronics). Ο δίσκος της «Trenona» για σόλο κιθάρα κυκλοφόρησε διεθνώς από την αμερικάνικη εταιρεία Candyrat Records (2016). Πραγματοποιεί συναυλίες σε διάφορες χώρες και μοιράζεται τα ποιήματά της σε μικρές hand to hand εκδόσεις.

Γιώργος Χανός - Glossophobia (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.38

Glossophobia, ιατρικός όρος για τον φόβο της δημόσια ομιλίας. Το κομμάτι είναι μια απόπειρα ηχητικής αποτύπωσης αυτής της κοινωνικής αγχώδους διαταραχής, τόσο από τη μεριά του ακροατηρίου, όσο και από τη μεριά του ομιλητή, της προσπάθεια άρθρωσης λόγου και των

σκέψεων που αυτή προκαλεί στον παθόντα. Το ηχητικό υλικό που χρησιμοποιήθηκε αποτελείται αποκλειστικά από ηχογραφήσεις ανθρώπινης φωνής, μορφημάτων και φωνημάτων, καθώς και ηχητικές εκδηλώσεις άλλων θηλαστικών, ερπετών και εντόμων. Η ανθρώπινη φωνή χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο με τρόπο που την καθιστά αναγνωρίσιμη, καθώς αποτελεί βασικό υλικό της σύλληψης και της δραματοουργίας του κομματιού, αλλά ταυτόχρονα συνυπάρχει με επεξεργασμένο ηχητικό υλικό, η προέλευσή του οποίου δεν είναι σαφής και εύκολα αντιληπτή.

Ο **Γιώργος Χανός**, γεννημένος το 1990 στην Αθήνα, είναι συνθέτης, sound designer και τεχνικός ήχου. Ως συνθέτης, εστιάζει στη σύγχρονη οργανική και ηλεκτροακουστική μουσική. Έργα του έχουν παρουσιαστεί στην Εθνική Λυρική Σκηνή, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Ωδείο Αθηνών κ.α. Ένα σημαντικό μέρος της εργασίας του αφορά τη μουσική για το θέατρο, με δουλειά του να έχει παρουσιαστεί στο Εθνικό Θέατρο και σε πολυάριθμους μικρότερες θεατρικές σκηνές. Επίσης, δραστηριοποιείται ενεργά στον τομέα του ήχου και της μουσικής για τον κινηματογράφο. Ταινίες στις οποίες συμμετείχε έχουν προβληθεί σε καταξιωμένα διεθνή κινηματογραφικά φεστιβάλ. Επιπλέον, εργάζεται ως τεχνικός ήχου και σχεδιαστής ηχητικών συστημάτων στις παραστατικές τέχνες και έχει πραγματοποιήσει περιοδείες σε πλήθος θέατρα ανά τον κόσμο.

Αποστόλης Αρμάγος - Γένεσις (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.38

Το έργο *Genesis* είναι εμπνευσμένο από το πρώτο κεφάλαιο (Γένεσις) της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι χωρισμένο σε επτά μέρη όσα και οι ημέρες της Δημιουργίας. Ο συνθέτης επιδιώκει να χωρίσει τα μέρη του έργου παίζοντας με τις «υφές» και τα ηχοχρώματα, επεξεργάζοντας κατάλληλα φυσικούς και ηλεκτρονικούς ήχους. Δε χρησιμοποιούνται καθόλου ακουστικά όργανα και η επεξεργασία γίνεται στον ηλεκτρονικό υπολογιστή. Η μετάβαση από το ένα μέρος στο επόμενο γίνεται ομαλά, ωστόσο είναι ευδιάκριτη. Κάθε μέρος διαρκεί ένα λεπτό και δέκα δευτερόλεπτα. Με λίγα λόγια το κομμάτι *Genesis* είναι ένα πρωτότυπο έργο σύγχρονης ηλεκτρακουστικής μουσικής που προσπαθεί εύστοχα να περιγράψει την πιο διάσημη ιστορία της δημιουργίας του κόσμου με λιτό αλλά αριστοτεχνικό τρόπο.

Ο **Αποστόλης Αρμάγος** γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Πτυχιούχος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών Αθήνας σπούδασε πιάνο και Ανώτερα Θεωρητικά με τον Μάκη Πάλακα και κιθάρα με τον Γιάννη Ράπτη και Θεοδωρή Ζήρα. Το 2022 έλαβε τον μεταπτυχιακό τίτλο Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές από το ΕΚΠΑ. Από το 2013 έχει κυκλοφορήσει ορχηστρική μουσική επηρεασμένος από την θεατρική και πειραματική μουσική καθώς και συλλογές τραγουδιών.

Φώτης Ροβολής (φθ) - Τελεοστ (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.59

Το έργο βασίζεται στο *Ορλάντο* (1928) της Virginia Woolf, που εξερευνά την ρευστότητα των φύλων μέσα σε ένα ρευστό πλαίσιο χρόνου. Ο Ορλάντο, όντας σε στερεοτυπικά ανδρικό σώμα, ως ευγενής στην ελισαβετιανή Αγγλία, μετά από σειρά εμπειριών, πέφτει σε λήθαργο για 7 ημέρες και ξυπνάει ως η Ορλάντο πια, σε στερεοτυπικά γυναικείο σώμα. Η αφήγηση παρόλο που παρουσιάζει μια αντιστοιχία φύλου και σώματος, θέτει τις βάσεις για την αποδόμηση των ορίων της έμφυλης δυαδικότητας. Το ηχητικό κομμάτι, αποτυπώνει την στιγμή της μεταμόρφωσης, με υλικό την φωνή, που αποτελεί και το ρευστό χαρακτηριστικό κάθε σώματος, στο οποίο αποδίδονται έμφυλα χαρακτηριστικά. Τελεόστεοι είναι η ταξινομική ομάδα ιχθύων όπου βρίσκονται τα περισσότερα είδη που αντιστρέφουν το φύλο τους κατά την διάρκεια της ζωής τους.

Φώτης Ροβολής (φθ). Έχοντας σπουδάσει Αρχιτεκτονική (Π.Θεσσαλίας) , ηλεκτροακουστική μουσική σύνθεση (Sonology, Artscience, ΕΚΠΑ), εξερευνά τα όρια μεταξύ ήχου και χώρου κατασκευάζοντας εγκαταστάσεις, ηχοτοπία και εικόνες μέσω πολιτικών, φαντασιακών και κουήρ πρισμάτων. Στα έργα του εξερευνά νέες πτυχές και ταυτότητες/alias (Zirlar Mord Ω', porcimo ii), χτίζοντας παράλληλα σύμπαντα. Πρόσφατα συμμετείχε στα συνέδρια ICMC (Σεούλ) και SMC (Πόρτο), στο πρόγραμμα "'Λαυθάνων Χώρος'" (ΚΠΙΣΝ), διατηρεί συνεργασία με το περιοδικό Yusra, όπου φιλοξενούνται digital collage του και παράλληλα εξελίσσει το ερευνητικό του έργο "Cyborgutt".

Στέφανος Ζαφειριάδης - Sections of a Guitar Portrait (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 12.10

Η σύνθεση *Sections of a Guitar Portrait* προέρχεται από μια σειρά έργων μεγάλης διάρκειας που ονομάζεται Portraits of Acoustic Instruments, με τα οποία προσπαθώ να συνθέσω νέες ηχητικές ταυτότητες για διάφορα ακουστικά όργανα. Το θέμα της παρούσας σύνθεσης αφορά αποκλειστικά την ακουστική κιθάρα. Μέσα από αλλεπάλληλες ηχογραφήσεις του οργάνου το ηχητικό υλικό που συλλέχθηκε υπέστη διαφόρων βαθμού φασματικές διαμορφώσεις, δημιουργώντας μια πολύ-υφή που κινείται σε τονικές και μη τονικές περιοχές· περιοχές συχνοτικής ευκρίνειας αλλά και θορύβου, αναδύοντας σταδιακά μια νέα ηχητική ταυτότητα του οργάνου.

Ο **Στέφανος Ζαφειριάδης** είναι συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Ακουστική στο ΕΛΜΕΠΑ, Τζαζ κιθάρα και αρμονία στο Ωδείο Φίλιππος Νάκας, Ηχητικές Τέχνες στο Goldsmiths UoL και σήμερα είναι υποψήφιος διδάκτορας του Ιονίου Πανεπιστημίου με ειδίκευση στην σύνθεση ηλεκτροακουστικής μουσικής. Το ενδιαφέρον του σχετίζεται με τα ακουστικά όργανα και την διαμόρφωση της ηχητικής τους ταυτότητας τόσο μέσα από σύγχρονες τεχνικές εκτέλεσης όσο και με την χρήση αλγορίθμων

σε προγραμματιστικά περιβάλλοντα. Παρόλα αυτά η συνθετική του πρακτική έχει επεκταθεί και σε άλλα πεδία όπως μουσική για θέατρο και κινηματογράφο.

Γαβρίλος Καζάνας, Χαράλαμπος Ιωαννόπουλος - *Στη Σωφρονιστική Αποικία, του Franz Kafka* (2024)

βίντεο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.27

Ξενάγηση στη θανάσιμη μηχανή από τον τελευταίο υποστηρικτή της, λίγο πριν καταστραφεί ο ίδιος μαζί της. Η αλλαγή του παλαιού, απάνθρωπου συστήματος, της θανατικής ποινής, του βασανισμού, σε αρμονική αντίθεση με τη βαθεία, ριζωμένη διαστροφή του ανθρώπου να μένει έκθαμβος στην όψη του σώματος που τιμωρείται, εξαθλιώνεται, απογυμνώνεται δημόσια.

Γαβρίλος Καζάνας Πτυχίο κλασικής κιθάρας (2021). Φοίτηση στο τμήμα Μουσικών Σπουδών του ΕΚΠΑ (2014 – σήμερα). Μαθητής κλασικού και σύγχρονου τραγουδιού (2023 - σήμερα). Συμμετοχή σε μπάντες (2014 - 2019/ κιθάρα, καχόν, φωνητικά). Μεικτή Χορωδία ΤΜΣ ΕΚΠΑ (2014 – 2018/ βαρύτονος). Συνεργασία με την ομάδα παιχνιδοέκφρασης «Αερικό» και τη δημιουργία μουσικού σχήματος/ storytelling (2019 – 2023/ κιθάρα, φωνητικά). Ηχοληψία σε lives στο «Πολυμήχανο café-theater» (2023 - 2024)

Ηχητική κάλυψη θεατρικής παράστασης στην ομάδα «ΘΟΟΠΑ», στην παράσταση «Κατάρα Επί Θήβας» (2022). Σύνθεση μουσικών κομματιών για τη «ΘΟΟΠΑ» (2020 – σήμερα). Σύνθεση μουσικού θέματος για τη θεατρική παράσταση «Θραύσματα Μνήμης» (2023–2024).

Άγγελος Θωμάς Καρελιάς - Συμπληγάδες (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.05

Η σύνθεση είναι εμπνευσμένη από τον μύθο των Συμπληγαδών, των δύο βράχων στη θάλασσα του Βόσπορου που συγκρούονταν ο ένας με τον άλλον, συνθλίβοντας όποιο καράβι τολμούσε να διασχίσει τα στενά. Με βάση τα Αργοναυτικά του Απολλώνιου, το έργο επιχειρεί να παραστήσει τη βία των Συμπληγάδων και τον αγώνα του Ιάσονα και των Αργοναυτών να ξεφύγουν από το φαινομενικά ανυπέρβλητο εμπόδιο. Ακολουθώντας την προφητεία του Φινέα και με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς, ο Ιάσοντας και το πλήρωμά του καταφέρνουν να διασχίσουν τις Συμπληγάδες. Μετά, οι πέτρες σταματούν να κινούνται για πάντα. Στις Συμπληγάδες, ο συνθέτης έχει σαν στόχο να κατευθύνει το κοινό από το στατικό και κολοσσιαίο ηχοτόπιο των συγκρουόμενων βράχων σε μια πολυδιάστατη εμπειρία, όπου η κίνηση, το ηχόχρωμα και η αφήγηση γίνονται ένα.

Άγγελος Θωμάς Καρελιάς. Συνθέτης και sound artist. Το καλλιτεχνικό του έργο περιέχει συνθέσεις ακουσματικής μουσικής, διαδραστικές εγκαταστάσεις και αλγοριθμικές συνθέσεις που ενσωματώνουν φυσικά μουσικά όργανα και χειρονομιακούς ελεγκτές. Γεννήθηκε στην Αθήνα και ξεκίνησε να ασχολείται με τη μουσική, μάλλον απροσδόκητα, όταν γράφτηκε σε μαθήματα κλασικής κιθάρας. Αυτή την στιγμή πραγματοποιεί μεταπτυχιακές σπουδές στην Royal Academy of Music of Aarhus. Έχει σπουδάσει στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, με ειδίκευση στην Τεχνολογία Ήχου. Επίσης είναι κάτοχος των πτυχίων Αρμονίας και Κλασικής Κιθάρας από το Εθνικό Ωδείο. Παράλληλα, έχει παρακολουθήσει μαθήματα σχετικά με τις διαδραστικές τεχνολογίες στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Βασιλική Λεγάκη - Leaning Together (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.00

Το ακουσματικό έργο *Leaning Together* είναι μία ηχητική αφήγηση βασισμένη στην πρώτη στροφή του ποιήματος *The Hollow Men* (1925) του T.S. Eliot. Το ποίημα αντικατοπτρίζει το πνεύμα της αμφιβολίας και της υπαρξιακής κενότητας που χαρακτήριζε την περίοδο μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Διερευνά θέματα όπως η απώλεια ανθρώπινης επικοινωνίας, η πνευματική και συναισθηματική στειρότητα, η απουσία νοήματος και σκοπού της ζωής. Επικεντρώνεται στο κενό, τη ματαιότητα και τη μιζέρια της τότε σύγχρονης ζωής, επιθυμώντας να εκφράσει συναισθήματα ενοχής, τύψεων και αγωνίας. Οι έντονες εικόνες και οι δυνατοί συμβολισμοί που ο Eliot παρουσιάζει στο κείμενο, εμπνέουν τις ηχητικές σκηνές του έργου, οι οποίες και αποτυπώνονται είτε με ένα μιμητικό χαρακτήρα, ή με πιο αφαιρετική διάθεση.

Η **Βασιλική Λεγάκη** είναι υποψήφια διδάκτωρ στη σύνθεση, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Η δουλειά της έχει διακριθεί σε φεστιβάλ σύγχρονης μουσικής, ακαδημίες, και διαγωνισμούς όπως Η ΔΕΗ Συναντά την Τέχνη (Α΄ Βραβείο, με το έργο Περιστροφές για 13 ηχεία), Μια Γέφυρα Μουσικής Πάνω από τη Συγγρού Vol. 6 (ανάθεση έργου με χρηματοδότηση του Ιδρύματος Ωνάση), 32ο Διεθνής Διαγωνισμός Σύνθεσης Alea III (Α΄ Βραβείο και βραβείο κοινού με το έργο The Passage για επτά φαγκότα), Sorodha Διεθνής Διαγωνισμός Σύνθεσης (Φιναλίστ στην κατηγορία σύνθεσης για σόλο μαρίμπα με το έργο 43 Sunsets), Μπιενάλε Ζάγκρεμπ, Darmstadt Summer Course, Impuls Academy κ.α. Σπουδάσει μουσικολογία και σύνθεση (BMus, MMus) στο Πανεπιστήμιο Royal Holloway του Λονδίνου.

Αγάπη Ζάρδα - *Unbalanced Cycles* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.03

Η σύνθεση *Unbalanced Cycles* αναφέρεται σε ανεπιτυχείς και επαναλαμβανόμενους κύκλους θεραπείας στους οποίους έχω υποβληθεί τα τελευταία δύο χρόνια. Αναπαριστά την προσπάθεια να είμαι λειτουργική και δημιουργική κατά τη διάρκεια μιας αυτοάνοσης ασθένειας και μιας διάγνωσης καρκίνου.

Η **Αγάπη Ζάρδα** είναι απόφοιτος του τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΕΚΠΑ) με ειδίκευση στην «Ορχηστική Τέχνη» (Δημιουργικός χορός) και του Παιδαγωγικού Τμήματος Προσχολικής Εκπαίδευσης (ΠΘ) με ερευνητικό ενδιαφέρον τη Δημιουργική Μουσική Παιδαγωγική και τις Τεχνολογίες Ήχου. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται με την Ηλεκτροακουστική μουσική και πιο συγκεκριμένα τη Σύνθεση Ηχοτοπίου, την Ηχητική Εγκατάσταση και τον Δημιουργικό Κώδικα. Αυτή την περίοδο παρακολουθεί το ΔΜΠΣ «Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου» του τμήματος Μουσικών Σπουδών και Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Από το 2023 είναι μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ).

Μαρία Τσιαντούλα Νέμεση (2020)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.23

Το *Νέμεση* είναι ένα έργο για φωνή, live electronics και σταθερό μέσο. Η κατασκευή του υλικού αλλά και η δόμηση αυτού βασίζονται σε χαρακτηριστικά της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας, όπως η θεατρικότητα και η δραματικότητα, τα οποία αναβιώνουν μέσα σε ένα σύγχρονο πλαίσιο. Το κείμενο πάνω στο οποίο βασίστηκε το έργο είναι ο Ορφικός ύμνος Νεμέσεως. Η αντιμετώπιση του κειμένου είναι κατά βάση αφαιρετική, με κάποιες λέξεις ή και φράσεις να χρησιμοποιούνται αυτούσιες στο έργο ενώ κάποιες άλλες να χρησιμοποιούνται καθαρά αφαιρετικά. Όσον αφορά την σχέση φωνής και ηλεκτρονικών, σκοπός ήταν η δημιουργία ενός διαλόγου μεταξύ αυτών όπου τα ηλεκτρονικά θα δημιουργούν την αίσθηση του χορού, όπως συμβαίνει στην αρχαία τραγωδία.

Η **Μαρία Τσιαντούλα** γεννήθηκε το 2000 στη Λάρισα. Είναι απόφοιτος με Άριστα του Τμήματος Μουσικών Σπουδών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης της κατεύθυνσης σύνθεσης υπό την επίβλεψη του καθηγητή Δημήτρη Παπαγεωργίου (Integrated Master). Είναι κάτοχος πτυχίου Αρμονίας με Άριστα (Δημοτικό Ωδείο Λάρισας, τάξη Αντώνη Νταρακλίτσα), πτυχίου Αντίστιξης με Άριστα (Θεσσαλική Μουσική Σχολή, τάξη Βασίλη Λιόλιου), πτυχίου Φούγκας με Άριστα (Θεσσαλική Μουσική Σχολή, τάξη Κώστα Σαλαγά) ενώ έχει ολοκληρώσει τις σπουδές της και στη Σύνθεση (Δημοτικό Ωδείο Θέρμης, τάξη Δημήτρη Μπάκα). Επίσης, κατέχει και Δίπλωμα Βυζαντινής Μουσικής με Άριστα (Σύγχρονο Ωδείο Λάρισας, τάξη Κωνσταντίνου Κουτσιούλη).

Λουκάς Μεσσηνέζης - *Upstream (the Seine)* (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 5.38

Το 2022 μια Όρκα εντοπίστηκε να κολυμπά στον Σηκουάνα. Μετά από αποτυχημένες προσπάθειες ανακατεύθυνσης του θηλαστικού στη θάλασσα και καθώς το θηλαστικό φαινόταν να είναι βαριά άρρωστο, πολύ σύντομα πέθανε. Το *Upstream (the Seine)* δημιουργήθηκε σε συνεργασία με το Alfred Wegener Institute, Helmholtz Center for Polar and Marine Research που παρείχε ηχογραφήσεις των φαινομένων στο φυσικό τους περιβάλλον. Χρησιμοποιώντας αυτές τις ηχογραφήσεις και μέσω της γλώσσας της ηλεκτροακουστικής μουσικής, ο καλλιτέχνης ανακαλεί το ταξίδι της Όρκας από την Ανταρκτική στον Σηκουάνα, από το φυσικό στο αφύσικο, καθοδηγούμενης από μια ανεξήγητη δύναμη, που την οδηγεί τελικά στον αφανισμό της. Μέσα από το έργο, υπογραμμίζεται η ανησυχητικά αυξανόμενη συχνότητα εμφάνισης τέτοιων φαινομένων.

Ο **Λουκάς Μεσσηνέζης** είναι καλλιτέχνης που διερευνά τον ήχο ως βασικό μέσο δημιουργικής έκφρασης σε μορφές σύνθεσης, εγκαταστάσεων και performance. Η πρακτική του ταλαντεύεται ανάμεσα στη φιλοσοφία, την ανθρωπολογία και το περιβάλλον. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών στην τέχνη ήχου από το University of the Arts London και Διδάκτορας του TTHE του Ιονίου Πανεπιστημίου. Αντιλαμβάνεται την ακρόαση ως μια εξωστρεφή πράξη και συνήθως συνδιάζει αισθητική και μήνυμα δημιουργώντας εναλλακτικές ακουστικές εμπειρίες. Έχει παρουσιάσει το έργο του ανά τον κόσμο σε περιπτώσεις όπως Ars Electronica, minus20degree Festival, Primarolia Festival, ADAF και Ethnographic Terminalia μεταξύ άλλων. Ως ερευνητής, έχει συγγράψει αρκετές δημοσιεύσεις και είναι ενεργό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της ΕΕΑΟ.

Μάριος Μόρας - *Components Of A Concrete Nature* (v2) (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.21

Το *Components Of A Concrete Nature* αποτελεί κομμάτι μιας σειράς συνθέσεων, που δημιουργήθηκαν με βασικό concept την αφήγηση του τέλους της εποχής του ανθρώπου και την άνοδο της μηχανής. Για την συγκεκριμένη σύνθεση χρησιμοποιήθηκαν ηχογραφήσεις τοπίου που πραγματοποιήθηκαν με αναλογικά κασετόφωνα (dictaphones). Σκοπός της σύνθεσης ήταν η αποδόμηση των ήχων του φυσικού περιβάλλοντος και η ανάδειξη ενός νέου τεχνητού μηχανικού τοπίου, με την ηχητική παλέτα να προκύπτει από τον "λάθος" χειρισμό του μέσου αναπαραγωγής (κασετόφωνων). Η σύνθεση συμπεριλήφθηκε στην έκδοση *Non Living Nature. Compositions for Dictaphone* (moremars, 2024).

Ο **Μάριος Μόρας** γεννήθηκε το 1981, στη Λάρισα. Σπούδασε Μουσική Τεχνολογία και Ακουστική στο Ρέθυμνο, όπου και ζει. Είναι ιδρυτικό μέλος του μουσικού label Moremars (2006 - σήμερα), στα πλαίσια του οποίου έχει συνεργαστεί με καλλιτέχνες όπως ο Philip Corner, Lionel Marchetti κ.α. Έχει γράψει μουσική για θεατρικές παραστάσεις με το Θέατρο Ανάποδα, και έχει μοιραστεί την σκηνή με μουσικούς όπως ο Matthew P. Hopkins, Mike Cooper κ.α.

Στέλιος Ζουμαδάκης - *Κρυμμένο* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 6.36

Ο ήχος της Ιαπωνικής ορχήστρας gagaku είναι η βάση πάνω στην οποία χτίστηκε η σύνθεση αυτή. Ο τίτλος προέρχεται από την μετάφραση της λέξης hagakure που σημαίνει "κρυμμένος ανάμεσα στα φύλλα".

Στέλιος Ζουμαδάκης. Σπούδασα στην Κέρκυρα στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών. Ασχολήθηκα κυρίως με την εθνομουσικολογία, τον ελεύθερο αυτοσχεδιασμό και την σύνθεση. Είμαι διπλωματούχος στην κλασική κιθάρα και εκπαιδευτικός στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Στέλιος Τσίλογλου-Ιγνατιάδης - *Bardo* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 12.00

Σε ορισμένες σχολές του Βουδισμού, το bardo είναι μια ενδιάμεση, μεταβατική ή οριακή κατάσταση μεταξύ θανάτου και αναγέννησης. Είναι επίσης λέξη για ένα «γίγνεσθαι» - μια στιγμή στροφής στη συνηθισμένη ζωή. Εδώ, σε αυτό το κομμάτι η μεταβατική κατάσταση εργαλειοποιείται τόσο ως προς τη δομή και τη μορφή αλλά και ως μεταφορά. Αλλαγή καταστάσεων μεταξύ πραγματικού και φανταστικού ήχου, μεταξύ ανέκδοτου και ηλεκτρονικού ήχου, νοήματος και αφαίρεσης, επιδιώκοντας να γίνει κάτι άλλο και να μεταμορφωθεί. Ένα σημείο καμπής ανάμεσα σε αυτό που είναι πραγματικό και σε αυτό που

δεν είναι, μεταξύ μιας προηγούμενης και μιας μελλοντικής ζωής - ενός τόπου και ενός μη τόπου. Είναι επίσης ένας συμβολισμός στην προσωπική μου κατάσταση μαθητείας, αναζητώντας τη δική μου αλήθεια.

Ο **Στέλιος Τσίλογλου - Ιγνατιάδης** είναι συνθέτης ηλεκτροακουστικής μουσικής και επικεντρώνεται στην σύνθεση ακουσματικών έργων, την μουσική για τις παραστατικές τέχνες καθώς και την ζωντανή ηλεκτρονική μουσική. Είναι ενεργό μέλος του συνόλου ζωντανής ηλεκτρονικής μουσικής asabe με το οποίο έχει συμμετάσχει σε πολλές συναυλίες σε Ελλάδα και Ιταλία. Έχει επίσης πραγματοποιήσει διάφορες συναυλίες με άλλα σύνολα πειραματικής μουσικής καθώς και ελεύθερου αυτοσχεδιασμού. Μουσική του έχει ακουστεί στις παραστάσεις “too much” (για έναν άντρα μόνο και ένα ραδιόφωνο), και “Την Αλίκη την Μικραίνει ο Φόβος” σε συνεργασία με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων. Από το 2021 συμμετέχει με έργα του στις ετήσιες «Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής» και είναι μέλος του ΕΣΣΗΜ,

Θανάσης Επιτήδειος - reSonnaissance (2024)

σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή: 8 κανάλια, διάρκεια: 10.00

Το *reSonnaissance* είναι ένα αλγοριθμικό ηχητικό έργο, που συντίθεται και εκτελείται σε πραγματικό χρόνο με τη χρήση της γλώσσας προγραμματισμού ChucK. Ο τίτλος του έργου είναι εμπνευσμένος από τρεις έννοιες. αναγέννηση (*renaissance*), συντονισμός (*resonance*) και αναγνώριση (*reconnaissance*). Ενώ τα αλγοριθμικά στοιχεία καθοδηγούν τη σύνθεση, η στοχαστικότητα εξασφαλίζει πως κάθε ακρόαση είναι διαφορετική, αναγεννώντας νέες αποχρώσεις και μοτίβα συντονισμού. Το έργο καλεί τον ακροατή να αναγνωρίσει τις συνεχώς μεταβαλλόμενες ηχητικές λεπτομέρειες και να απολαύσει σε κάθε εκτέλεση μια νέα εμπειρία ακρόασης. Με αυτόν τον τρόπο, το *reSonnaissance* αποτελεί ένα δυναμικό και ζωντανό έργο, που αναπτύσσεται και αναδιαμορφώνεται, προσφέροντας πάντα κάτι νέο και απρόβλεπτο.

Ο **Θανάσης Επιτήδειος** είναι πτυχιούχος του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων και κάτοχος του ΔΠΜΣ με τίτλο «Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου» του Ιονίου Πανεπιστημίου. Έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση πανελληνίων συμποσίων «Ημέρες ηλεκτροακουστικής μουσικής». Έργα του έχουν εκτελεστεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το Φεβρουάριο του 2023 εκπονεί διδακτορική έρευνα με θέμα «Φύση και ηχητικός μιμητισμός». Τα πεδία ενδιαφέροντος του είναι η ηλεκτροακουστική μουσική και η αλγοριθμική σύνθεση. Από το 2009 είναι ενεργό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ).

Γιώργος Στεφάτος - Notitia (2024)

σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή: 2 κανάλια, διάρκεια: 7.00

Το *Notitia* είναι μία διαδραστική σύνθεση στην οποία χρησιμοποιώ τη χειρονομία που βρίσκεται στον πυρήνα της ηλεκτροακουστικής μουσικής μέσα στην ίδια την αλγοριθμική διαδικασία (Max/MSP). Επιμερους χειρονομίες καταγράφονται σε πραγματικό και μη πραγματικό χρόνο και ανακαλούνται ελέγχοντας τις παραμέτρους διαφορετικών ηχητικών μηχανισμών δίνοντας στον εκτελεστή τη δυνατότητα να διαχειριστεί τη δομή της σύνθεσης με μία πιο οργανική προσέγγιση.

Ο **Γιώργος Στεφάτος** είναι μουσικός και προγραμματιστής με εξειδίκευση στην αλγοριθμική σύνθεση και τον ηχητικό σχεδιασμό. Είναι απόφοιτος Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής - ΤΕΙ Κρήτης (BA), Σχολη Καλών Τεχνών (MA), Université Paris8 (MA).

Λευτέρης Παπαδημητρίου - *Metallic Rhizome* (2023)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.19

Το *Μεταλικό Ρίζωμα* ανήκει σε μια σειρά ηλεκτρονικών κομματιών που επιδιώκουν μια οργανική εκφραστικότητα χειρονομιών, που μπορεί να προκύψει από την αλγοριθμικό έλεγχο των ηχητικών παραμέτρων.

Ο **Λευτέρης Παπαδημητρίου** είναι Έλληνας συνθέτης, κάτοχος διδακτορικού στη σύνθεση από το πανεπιστήμιο του Huddersfield στην Αγγλία. Σπούδασε σύνθεση με τον Γιάννη Ιωαννίδη και είναι πτυχιούχος και Τμήματος Μουσικών Σπουδών του πανεπιστημίου Αθηνών. Έχει γράψει πολλές συνθέσεις για ακουστικά όργανα και ηλεκτρονικά μέσα. Έργα του έχουν παιχτεί σε Ελλάδα και εξωτερικό από πληθώρα μουσικών όπως London Sinfonietta, Asko ensemble, Elision ensemble, Sarah Nicolls και άλλους. Το 2006 κέρδισε το διεθνές βραβείο Gaudeamus Prize με τη σύνθεσή του για πιάνο και ορχήστρα “Black & White”. <https://leftterispapadimitriou.wordpress.com/>

Δημήτρης Μπαρνιάς - *Tuning with Ether* (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 13.00

Το ραδιόφωνο συμβάλλει στη δημιουργία του ηχητικού μας περιβάλλοντος μέσω ενός συνδυασμού μουσικής, λόγου, περιβαλλοντικούς και άλλους ήχους. Είναι σημαντικό για τη διαμόρφωση του ηχοτοπίου μας και την απόκτηση μιας συλλογικής ακουστικής εμπειρίας, ενισχύοντας την αίσθηση της ταυτότητας και του ανήκειν στις κοινότητες. Το έργο βασίζεται στη δρομολόγηση της τάσης ελέγχου (CV) για τη δυναμική διαμόρφωση ενός ραδιοφωνικού δέκτη. Αυτό επιτρέπει τη ζωντανή εξερεύνηση διαφορετικών συχνοτήτων, δημιουργώντας απρόβλεπτες εναλλαγές μεταξύ μουσικής, ομιλίας, θορύβου και αναλογικών τόνων με αποτέλεσμα εντελώς νέες υφές, αντικατοπτρίζοντας την εφήμερη, συνεχώς μεταβαλλόμενη φύση των ηχοτοπίων της καθημερινότητας.

Ο **Δημήτρης Μπαρνιάς** είναι υποψήφιος διδάκτορας στο Ελληνικό Μεσογειακό Πανεπιστήμιο (ΕΛΜΕΠΑ), όπου ερευνά τις διασταυρώσεις της αλγοριθμικής μουσικής σύνθεσης με ηχοτοπία. Παράλληλα, επεκτείνει αυτά τα ενδιαφέροντα μέσα από modular synthesizers και αυτοσχεδιασμό. Έχει παρουσιάσει τη μουσική του σε διάφορα φεστιβάλ μουσικής, video art και του χορού, γεγονός που του έχει επιτρέψει να συνεργαστεί με ένα ευρύ φάσμα καλλιτεχνών και να εκτεθεί σε ανάλογο κοινό.

tokeno.net

Δημήτρης Καραγεώργος - SMF24 (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 4.00

Το έργο *SMF24* είναι μία ηχητική διαδρομή στο κέντρο του Βερολίνου. Με αφετηρία τις ηχογραφήσεις πεδίου προσπαθώ να εξερευνήσω τις εσωτερικές σχέσεις που δημιουργούνται ανάμεσα στους ήχους και τα φυσικά όργανα. Το έργο διακρίθηκε με το δεύτερο βραβείο στο διαγωνισμό Field Recording Competition του Sample Music Festival 2024 με την υποστήριξη της TASCAM.

Δημήτρης Καραγεώργος. Σπούδασε ανώτερα θεωρητικά με τους Στ. Βασιλειάδη, Αμ. Αμαραντίδη και πιάνο με τη Ν. Νικολάεβνα. Επίσης τελείωσε το τμήμα Ηλεκτροακουστικής Μουσικής του Ωδείου Athenaeum με τους καθηγητές. Στ. Βασιλειάδη, Χάρη Ξανθουδάκη και Δημήτρη Καμαρωτό. Πήρε μαθήματα σύνθεσης από τον Ιάννη Ξενάκη και τον Θεόδωρο Αντωνίου. Εργάστηκε από το 1986 στο Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας (Κ.ΣΥ.Μ.Ε.) του Ι. Ξενάκη, καθώς και στην Κρατική Τηλεόραση ET2 & NET. Έχει λάβει μέρος στη Μπιενάλε της Θεσσαλονίκης 1986 (με την ομάδα Τεχνογενές), της Βαρκελώνης 1987 (με την Ομάδα Εδάφους του Δημ. Παπαιωάννου) και στην 18η Διεθνή έκθεση Αρχιτεκτονικής La Biennale di Venezia. Είναι μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ) και της Ελληνικής Εταιρείας Ακουστικής Οικολογίας (ΕΕΑΟ).

Σπύρος Πολυχρονόπουλος, Γιάννης Αναστασάκης - Nyfida #4 (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 8.30

Το 2021 οι μουσικοί μετέφεραν τον ηχητικό τους εξοπλισμό στη Νυφίδα της Λέσβου. Αυτή ηχογράφηση κυκλοφόρησε στη Room40 το 2024 ως ένα διαδραστικό μουσικό κουτί το οποίο φέρει controllers επιτρέποντας στον ακροατή να επέμβει στην εκτέλεση του μουσικού υλικού. Εκτός από αυτή τη δυνατότητα το *Nyfida*, όπως ονομάστηκε, μπορεί να εκτελέσει το υλικό όπως το έχουν διατάξει οι μουσικοί αλλά και με μοναδικό τρόπο. Έτσι η κυκλοφορία αυτή ενώνει τρεις καλλιτεχνικές περιόδους. α) την προ-μοντέρνα εποχή, όπου μετά την ανακάλυψη του φωνογράφου μπορούμε να αναπαράγουμε προ-ηχογραφημένο υλικό, β) τον μοντερνισμό, όπου η τυχαιότητα της εκτέλεσης προγραμματίζεται από τον καλλιτέχνη, και γ) τον μεταμοντερνισμό, όπου η επιλογή και η διαμόρφωση του έργου περνά στα χέρια του κοινού. (nyfidasoundbox.com)

Ο **Σπύρος Πολυχρονόπουλος** βρίσκετε στον κόσμο του ήχου εξερευνώντας την πολυδιάστατη φύση του τόσο ως επιστημονικό φαινόμενο όσο και ως καλλιτεχνική έκφραση. Είναι Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Μουσικής Τεχνολογίας και Μηχανικής Ακουστικής του ΕΛΜΕΠΑ με ακαδημαϊκά πεδία ενδιαφέροντος. ακουστική ανύψωση, προσομοίωση μουσικών οργάνων και ακουστική χώρων. Πέρα από τις ακαδημαϊκές του δραστηριότητες, ασχολείται με τις αισθητικές πτυχές του ήχου από τα τέλη της δεκαετίας του '90, με αποτέλεσμα την κυκλοφορία 20 άλμπουμ, συνεργασίες με διάφορους μουσικούς και πλήθος συναυλιών σε όλο τον κόσμο.

Ο **Γιάννης Αναστασάκης** είναι κιθαρίστας. Είναι επίσης ο δημιουργός των JAM pedals. Η μοναδική και εις βάθος προσέγγισή του στα εφέ και την κιθάρα ως γεννήτρια ατμοσφαιρικού ήχου, οδηγεί σε έναν πολύ προσωπικό ήχο και απόδοση, που τον ξεχωρίζει από όλους τους άλλους παίκτες στη χώρα του. Δημιουργεί μοναδικούς και φρέσκους ήχους που μεταφέρουν τη μουσική από το ambient στο psychedelic και σε νέα, απρόβλεπτα εδάφη.

Ορέστης Καραμανλής - Έλξεις [κλισέ] (2020)

σταθερό μέσο: 6 κανάλια, διάρκεια: 5.04

Το κομμάτι κατασκευάστηκε συνδυάζοντας συνθετικούς ήχους που προέρχονται από ένα υπολογιστικό μοντέλο που περιγράφει τη συμπεριφορά ενός ηχητικού αντικειμένου που αναπηδά πάνω σε μία επιφάνεια, καθώς και ηχογραφήσεις από ένα Κρητικό όργανο (το Μπουλγαρί) που μοιάζει με το σάζι. Ξεκίνησα να εξερευνήσω τρόπους για να αντιπαρατεθούν οι τεχνητοί ήχοι με το μετασχηματισμένο νυκτό όργανο ώστε να δημιουργηθεί ένας ενοποιημένος ηχητικός κόσμος μέσα στον οποίο στιγμές έλξης δημιουργούνται και λύνονται. Είχα καιρό να ασχοληθώ με την ακουσματική σύνθεση, έτσι εδώ αποφάσισα να φτιάξω μια σπουδή ακολουθώντας πιστά τις οδηγίες που είχα δώσει στους φοιτητές του μαθήματος της ηλεκτροακουστικής μουσικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Το αποτέλεσμα είναι ένα σύντομο έργο γεμάτο μουσικά κλισέ.

Ορέστης Καραμανλής. Ολοκλήρωσα ένα διδακτορικό στη σύνθεση στο Sonic Arts Research Centre στο Μπέλφαστ. Το σύνολο του έργου μου καλύπτει ένα ευρύ φάσμα σύγχρονης μουσικής με ιδιαίτερη έμφαση στον συγκερασμό των ακουστικών οργάνων με το laptop και στην επεξεργασία του ήχου για πολυκάναλα συστήματα. Διδάσκω δημιουργικά μαθήματα για νέα μέσα στα Τμήματα Ψηφιακών Τεχνών & Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Αθηνών. orestiskaramanlis.net.

Στέλιος Μανουσάκης - Why is Why of No Stranger. A first-person sound-film without image (2014)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 13.34

Κεντρικά θέματα του κομματιού είναι η εντατικοποίηση της εμπειρίας και η διαμεσολάβηση της μνήμης. Αφηρημένα μοτίβα από τον κινηματογράφο, το ραδιοθέατρο και τα βιντεοπαιχνίδια χτίζουν/γκρεμίζουν θραύσματα αφηγήσεων, χώρων, τόπων, ψυχογεωγραφιών. Το έργο συνδυάζει ηχοτοπία, ήχους τυχαίους, ήχους από δράσεις, ήχους αυτοσχέδιασμένους επιτόπου, θορύβους του εξοπλισμού καταγραφής - χειρισμός του μικροφώνου, ηλεκτρομαγνητικές παρεμβολές, μικρόφωνα που καταστρέφονται από τα στοιχεία της φύσης. Αναμνήσεις από βιωμένους χώρους και γεγονότα - αποθηκευμένες και έτσι αλλοιωμένες από την καταγραφή - συνδυάζονται, αντιπαρά τίθενται, τροποποιούνται, μεταμορφώνονται. Σώματα ανθρώπων, πουλιών, ζώων, μηχανών, χώρων και μέσων δημιουργούν ένα περιοδικό περιβάλλον αποσπασματικών αφηγήσεων.

Ο **Στέλιος Μανουσάκης** (GR/NL) εξερευνά σχέσεις μεταξύ χρόνου, χώρου, σώματος, συστήματος και ήχου. Το έργο του ασχολείται ιδιαίτερα με το αόρατο και το εφήμερο και τη

διαμόρφωση αίσθησης, αντίληψης και εμπειρίας στο χρόνο. Η πρακτική του βρίσκεται στις ζώνες σύγκλισης της τέχνης, φιλοσοφίας, επιστήμης και μηχανικής· εκτείνεται από περφόρμανς, σε περιβάλλοντα και διαδραστικές εγκαταστάσεις, συνθέσεις, έργα σταθερών μέσων και μουσική για χορό και κινηματογράφο. Το έργο του έχει παρουσιαστεί σε 5 ηπείρους. Εκτός από σόλο έργα έχει συνιδρύσει αρκετές μουσικές και πολυ-/δια-μεσικές ομάδες και πρωτοβουλίες και είναι συνιδρυτής και συνεπιμελητής των Modern Body Festival και Modulus Foundation. Κατέχει διδακτορικού στις Ψηφιακές Τέχνες και τα Πειραματικά Μέσα από το Πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτον.

Βασίλης Ρούπας - *Hot Summer Night Revisited* (2017, 2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 10.00

Το έργο *Hot Summer Night* παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στις Ημέρες 2017 στο Ρέθυμνο. Φέτος αποφάσισα να κάνω μια νέα μίξη και επανεπεξεργασία του μεσαίου τμήματος. Να τι είχα γράψει στο πρόγραμμα το 2017. "Μια μύγα, ένας βραστήρας, τζιτζίκια, τριζόνια, ένας ανεμιστήρας, μεταλλικά περιστρεφόμενα μπολ που χτυπούν μεταξύ τους, οι δονήσεις ενός πιατινιού, ένας γκιώνης και δύο έτοιμοι ήχοι από soft synth συνθέτουν ένα φανταστικό ηχοτοπίο μιας ζεστής καλοκαιρινής νύχτας που δεν σου κάνει κέφι να πας για ύπνο."

Βασίλης Ρούπας. Συνθέτης, πιανίστας, αυτοσχεδιαστής, ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ.

Ανάργυρος Δενιόζος - *It's So Quiet* (#2) (2024)

σταθερό μέσο: 2 κανάλια, διάρκεια: 22.17

Το καλοκαίρι του 2023, εν μέσω του περιβόητου Αθηναϊκού καύσωνα, εργαζόμασταν για την προετοιμασία της παράστασης *Η ανάσα του κόσμου της Μαριέλας Νέστορα*, μια παράσταση που εξερευνά οικολογικά θέματα από την οπτική του κόσμου των φυτών. Σε έναν κόσμο ήδη γεμάτο τραγικά γεγονότα, συνέβησαν καταστροφικές πυρκαγιές. Η πραγματικότητα, σε συνδυασμό με το αίσθημα αδυναμίας παρέμβασης, διάβρωνε την καθημερινότητά μας και την ψυχολογία μας. Μέσα σε αυτό το κλίμα, ξεκίνησα να γράφω ένα έργο από την οπτική της εξαναγκασμένης σιωπηλής πραγματικότητας. Εν τω μεταξύ, νέα παγκόσμια γεγονότα ενέτειναν εκθετικά το αίσθημα πίεσης και οργής. Το *It's So Quiet* (#2) χρησιμοποιεί αυτούσιο υλικό από εκείνο το έργο και βασίζεται στην ιδέα της σιωπής. Πρόσθετα ηχητικά επίπεδα λειτουργούν ως αντίδραση στα γεγονότα που συνεχίζουν να επιδεινώνουν την ήδη δραματική κατάσταση της πραγματικότητάς μας.

Ο **Ανάργυρος Δενιόζος** (1962) είναι συνθέτης, μουσικολόγος, επιμελητής, καλλιτέχνης πολυμέσων και παιδαγωγός. Ζει και εργάζεται ως ανεξάρτητος επαγγελματίας στον καλλιτεχνικό χώρο στην Αθήνα.

Ηχητικές Εγκαταστάσεις

Φίλιππος Θεοχαρίδης - Μπο (2024)

ηχητική εγκατάσταση

Ο Μπο, ένα νταβάνι (*Tabanus Bovinus*), έχει κολλήσει στο τζάμι στην προσπάθειά του να βγει έξω στον καθαρό αέρα. Ένα φανταστικό εμπυθιστικό ηχοτοπίο εμπνευσμένο από ηχογραφήσεις στο Μπο της Γαύδου. Η τοποθεσία έχει πάρει το όνομά της από τον χαρακτηριστικό ήχο που κάνουν τα κύματα καθώς χτυπούν μέσα στις σπηλιές κάτω από τα βράχια.

Φίλιππος Θεοχαρίδης. Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη, σπούδασε Ηλεκτρονική Μουσική στη Μεγάλη Βρετανία (πανεπιστήμια Keele και Newcastle-Upon-Tyne). Η διδακτορική του διατριβή (Ιόνιο Πανεπιστήμιο) είναι πάνω στη Διάδραση Ανθρώπου Μηχανής για τη Σύνθεση και την Εκτέλεση Ηλεκτρονικής Μουσικής. Από το 2000 διδάσκει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (ΠαΜακ, ΕλΜεΠα, Ιόνιο Πανεπιστήμιο) ενώ έχει δουλέψει και σαν μηχανικός ήχου σε δισκογραφία και συναυλίες. Το έργο του, με πυρήνα τη ζωντανή ηλεκτρονική μουσική και τον αυτοσχεδιασμό, αλλά και το σχεδιασμό ήχου και διαδραστικών συστημάτων, έχει παρουσιαστεί σε φεστιβάλ και συνέδρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό. philippostheocharidis.wordpress.com

Γιώργος Μιζήθρας - Radio Crawler (2022)

ηχητική εγκατάσταση

Το *Radio Crawler* πρόκειται για μία ηχητική εγκατάσταση η οποία εξερευνά την τεχνολογία και το περιεχόμενο των βραχέων ραδιοφωνικών κυμάτων. Το λογισμικό ελέγχει αλγοριθμικά και συνδυάζει τέσσερις ροές του διαδικτυακού δέκτη βραχέων του ολλανδικού πανεπιστημίου του Τβέντε. Από τη μείξη και τη μετάδοση των πολλαπλών ροών, προκύπτει ένα μετα-ραδιόφωνο το οποίο μεταδίδεται ζωντανά από τέσσερις μικροπομπούς στον χώρο της εγκατάστασης με δέκτες διάφορα «τραυματισμένα» αναλογικά ραδιόφωνα. Τα αναλογικά βραχέα σε συνδυασμό με τη ραδιοεπικοινωνία μέσω λογισμικού (SDR), δημιουργούν ένα χρονικό και τεχνολογικό κράμα, ένα υβριδικό μέσο με μεικτές ιδιότητες. Το “Radio Crawler” σαρώνει τη ζώνη υψηλής συχνότητας, αποκαλύπτοντας μεταδόσεις ραδιοερασιτεχνών, Μορς, NAVTEX, κρυπτογραφημένα μηνύματα κ.α.

Ο **Γιώργος Μιζήθρας (MIZI)** είναι μουσικός, ηχητικός καλλιτέχνης και δημιουργικός προγραμματιστής. Η παρούσα καλλιτεχνική του έρευνα επικεντρώνεται στο συνδυασμό των ιδεών της αρχαιολογίας των μέσων (*media archaeology*), και της προσωπικής του πρακτικής «ανασκάλεμα του μέσου» (“*media rummaging*”), δηλαδή της εξερεύνησης και της δημιουργικής χρήσης μέσων ηχογράφησης, αναπαραγωγής και μετάδοσης ήχου με σκοπό την ανάπτυξη νέων οργάνων και τρόπων μουσικής έκφρασης. Είναι μέλος της κολεκτίβας

Κ.Ε.Δι.Μου.Ρα (Κέντρο Έρευνας και Διάσωσης Μουσικής Ραδιοργάνωσης), του συνόλου πειραματικής μουσικής Trigger Happy και είναι παραγωγός και επιμελητής στη διαδικτυακή ραδιοφωνική πλατφόρμα loskor.radio. Είναι διδακτορικός φοιτητής στο τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου.

Θανάσης Επιτήδειος - *iNature* (2024)

ηχητική εγκατάσταση

Οι σταγόνες της βροχής στο πρόσωπό σου, οι πρώτες ακτίνες του ήλιου στα βλέφαρά σου, το ξύπνημα από το κελάηδισμα των πουλιών... Η αποστέρηση της φύσης κατά το lockdown γέννησε την ανάγκη για κάθε τι «φυσικό». Το *iNature* έρχεται για να μιμηθεί μέσω του Κώδικα τη φύση, συνθέτοντας ρεαλιστικές εκδοχές ηχοτοπίων. Ένα κοράκι, μία black rhoebe, ένας σπίνος, έντομα, ο αέρας, η βροχή, η βροντή και πάλι το τραγούδι των πτηνών, αναδημιουργούν τις αλλαγές ενός ηχοτοπίου κατά το πέρασμα των εποχών, εισάγοντας τον ακροατή σε ένα περιβάλλον εμπύθισης, όπου οι ήχοι δημιουργούνται αλγοριθμικά σε πραγματικό χρόνο. Αναπτύχθηκε σε Pure Data από τον Θανάση Επιτήδειο στο πλαίσιο διδακτορικής έρευνας με θέμα τον ηχητικό μιμητισμό.

Ο **Θανάσης Επιτήδειος** είναι πτυχιούχος του Τμήματος Τεχνολογίας Ήχου και Μουσικών Οργάνων του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων και κάτοχος του ΔΠΜΣ με τίτλο «Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου» του Ιονίου Πανεπιστημίου. Έχει συμμετάσχει στη διοργάνωση πανελληνίων συμποσίων «Ημέρες ηλεκτροακουστικής μουσικής». Έργα του έχουν εκτελεστεί στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το Φεβρουάριο του 2023 εκπονεί διδακτορική έρευνα με θέμα «Φύση και ηχητικός μιμητισμός». Τα πεδία ενδιαφέροντος του είναι η ηλεκτροακουστική μουσική και η αλγοριθμική σύνθεση. Από το 2009 είναι ενεργό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ).
